

מבצע הכנה עולמי
ליום קבלת הנשיאות -
ד' - י"א שבט ה'תשפ"ג

קובץ לימוד

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

נערך ע"י: איגוד תלמידי הישיבות
ישיבת תות"ל המרכזית, בית משיח - 770
Eastern Parkway Brooklyn NY, U.S.A 770
Tal. 347-850-2770

את"ה 770 - פעילות תורנית חברתית
לתלמידי הישיבות (ע"ר) - 580619823
דוא"ל: ato770office@gmail.com

בסיוע: מרכז חב"ד העולמי
לקבלת פני משיח צדקנו

Eastern Parkway
Brooklyn NY, U.S.A 744
Tal/Fax 718-778-8000

פתח דבר

"צריך כאו"א לקבל על עצמו להוסיף ביתר שאת וביתר עוז במעשיו, תורתו ועבודתו של בעל ההילולא, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נס"ו, ובפרט בהביטול וההתקשרות אל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא הדור, "הנשיא הוא הכל", שבכאו"א - מציאותו וכל עניניו, בכל מכל כל, נעשים קודש לנשיא הדור, עי"ז שמלאים וחדורים בקיום שליחותו של נשיא הדור - משה רבינו שבדור, גואל ראשון הוא גואל אחרון - שענינו העיקרי "להביא לימות המשיח" בפועל ממש. (ד"מ וארא סי"א) במילים ברורות אלו, מגדיר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א את מהותה של התקשרותו של חסיד אל רבו בדורנו, דור השביעי.

אם בכל זמן ובכל עת, מתבטא חוט ההתקשרות בכך "שהוא לומד המאמרי חסידות שלי, קורא את השיחות ומתחבר עם ידידי אנ"ש ותלמידי התמימים יחיו בלימודם ובהתוועדותם, ומקיים בקשתי באמירת תהלים ובשמירת זמני הלימודים", הרי שבדורנו - לא בכך די. בדור השביעי, האחרון לגלות וראשון לגאולה, על חסיד ומקושר להיות לכל לראש "מלא וחדור" בענינו העיקרי של נשיא הדור - להביא לימות המשיח.

נקודה מרכזית ועיקרית זו, עוברת כחוט השני לכל אורך שנות נשיאותו של כ"ק אד"ש מה"מ, החל משחר הנשיאות, ברגעים המרטיטים של אמירת המאמר "באתי לגני", בו הודיע כ"ק אד"ש מה"מ אשר תפקידו של דורנו הינו "לגמור המשכת השכינה, בתחתונים דווקא", מוסיף והולך משנה לשנה, בהכרזה על עוד מבצע קודש, עוד מעשה ועוד פעולה המיועדים למטרה אחת - להביא לימות המשיח. כך ניצבים אנו אל מול שיחות הקודש המסעירות כל לב בבקשה והדרישה הפנימית "עד מתי", כך זוכים אנו לעמוד נפעמים ולשמוע את בשורת הגאולה היוצאת מפיו הקדוש בשנים התנש"א - התשנ"ב, מבטיחה ואומרת "הנה זה בא - וכבר בא", וכך זוכים אנו לחזות במלכנו המעודד בראשו וידו הק' לעין כל את שירת ה"יחי" במהלך שנת התשנ"ג, מאשר ומודיע אשר "דער איז דער", מלכנו שליט"א, נשיא הדור, הוא הוא המלך המשיח, העתיד לעמוד ולגאול את ישראל גאולת עולמים.

ואם כן, השואל "במה היא ההתקשרות שלו אלי" ברגעי גלות אחרונים

אלו, כאשר בהעלם והסתר הכי מר וארוך נמצאים אנו במעמד ומצב ש"איני מכירו פנים" - איננו זוכים לראות את פניו הק' של כ"ק אד"ש מה"מ, יענה ברורות "הנה בזה היא ההתקשרות" - דבקות נצחית ובלתי מתפשרת בנקודה אחרונה זו - גילוי מלכותו של כ"ק אד"ש כמלך המשיח, היא היא תמצית ההתקשרות בדורנו, הדור השביעי.

בקובץ זה לוקטו שיחות כ"ק אד"ש מה"מ העוסקות בהגדרת תפקידו של דורנו בהבאת הגאולה האמיתית והשלימה, ובכללות, נחלק הקובץ לשלושה שערים -

א. דרא דמשיחא - שער זה עוסק בהגדרת תפקידו הכללי של דורנו בהבאת הגאולה האמיתית והשלימה, על ידי בירור העולם והכנתו לגאולה, והפצת מעיינות תורת החסידות בכל רחבי תבל.

ב. להביא לימות המשיח - שער זה סוקר את הפעולות שנעשו בהוראת כ"ק אד"ש מה"מ במהלך השנים, על מנת לממש את מטרתו של דורנו ולהכין את העולם כולו לגאולה השלימה.

ג. יעמוד מלך - שער זה מסכם את השלמת עבודתו של דורנו בשנים התנש"א - התשנ"ב, ומבאר את התפקיד האחרון שנותר לדורנו על מנת להביא את הגאולה האמיתית והשלימה בפועל - גילוי מלכותו של כ"ק אד"ש כמלך המשיח, ע"י קבלת מלכותו וההתמסרות אליו בתכלית.

כהוספה, בא בקובץ זה יומן מפורט מימים הסמוכים ליום י' שבט התשנ"ג - שלושים שנה - בו התקיים "מעמד קבלת המלכות העולמי" בנוכחות כ"ק אד"ש מה"מ ובפרסום בכל רחבי תבל.

סמוכים ובטוחים אנו, כי לאחר ש"המינוי דוד מלכא משיחא הרי כבר היה", וזה יותר משלושים שנה בהן עוסקים אנו בעבודת "קבלת המלכות על ידי העם וההתקשרות בין המלך והעם בתכלית הגילוי", נזכה תיכף ומיד ל"יעמוד מלך" - התגלותו המושלמת של כ"ק אד"ש מה"מ, תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

איגוד תלמידי הישיבות המרכזי

תות"ל - בית משיח - 770

ימות המשיח, ימים הסמוכים ל' - י"א שבט התשפ"ג, שנת הקהל, מאה ועשרים שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ש ע ר ר א ש ו ן

דרא דמשיחא

”דרא דמשיחא” הוא דורנו זה, שכן, ”משיחא”
הוא נשיא דורנו..”

ש”פ בשלח התשנ”ב, ב, בלתי מוגה

עם קבלת הנשיאות במאמר "באתי לגני",
הגדיר כ"ק אד"ש מה"מ את מטרת דורנו
- הדור השביעי, כדור בו תושלם עבודת
בירור וזיכוך העולם ותמוש הכוונה
העליונה בבריאה - "להיות לו ית' דירה
בתחתונים".

**בשער זה, נעסוק במהות עיקרית
זו של דורנו וננסה לעמוד מעט על
תוכנה, יחד עם ביאור מהות העבודה
המוטהלת עלינו על מנת "לפעול
המשכת השכינה, בתחתונים דווקא",
על ידי הפצת פנימיות התורה בכל
רחבי תבל.**

יום רביעי ב"ה טבת

דור השביעי

עם קבלת הנשיאות באופן רשמי, ביום י' שבט התשי"א, הגדיר כ"ק אד"ש מה"מ את מהותו המיוחדת של דורנו. בתחילת המאמר ד"ה "באתי לגני" מביא כ"ק אד"ש מה"מ את המבואר במאמרו של הרבי הרי"צ על שבעת הצדיקים שעסקו בעבודת המשכת השכינה למטה, עד שמשה רבינו - השביעי, פעל את המשכת השכינה בתחתונים בפועל ממש.

דורנו, הדור השביעי, משתווה לדורו של משה רבינו, ועל כן מובן שעבודתו הייחודית של דורנו הוא לפעול את שלימות המשכת השכינה בעולם, על ידי הבאת הגאולה בפועל ממש.

כותב כ"ק מו"ח אדמו"ר, במאמרו ליום הסתלקותו, יו"ד שבט השי"ת:

באתי לגני אחותי כלה, ואיתא במד"ר (במקומו) לגן אין כתיב כאן אלא לגני, לגנוני, למקום שהי' עיקרי בתחילה, דעיקר שכינה בתחתונים היתה... (וממשיך במאמר) ואח"כ עמדו ז' צדיקים והורידו את השכינה למטה, אברהם זכה והוריד את השכינה מרקיע ז' לוי' כו' (ומקצר בזה ומסיים) עד כי משה שהוא השביעי (וכל השביעין חביבין) הורידו למטה בארץ. דעיקר ענין ההמשכה הוא ע"י משה, שהרי משה דוקא הורידו למטה בארץ, דכשם שבענין הסילוק מלמטלמ"ע הרי העיקר הוא בחטא עה"ד שנסתלק מהארץ כנ"ל, הנה כמו"כ הוא בענין ההמשכה מלמעלה למטה, עיקר ענין ההמשכה הוא למטה בארץ דוקא, דלבד זאת שההמשכה למטה בעיקר נוגע לנו, הנה זהו גם עיקר ענין ההמשכה. וזה נעשה ע"י משה דוקא. והטעם לזה מבאר בהמאמר במוסגר, כי כל השביעין חביבין.

ג) והנה מלשון רז"ל וכל השביעין חביבין ולא כל החביבין שביעין, מוכח מזה שעיקר המעלה הוא זה שהוא שביעי, ומפני זה שהוא שביעי מצד זה הוא חביבותו, היינו שחביבותו

אינו מצד ענין התלוי בבחירתו רצונו ועבודתו, כ"א בזה שהוא שביעי, שזה בא מצד התולדה, ובכ"ז הנה כל השביעין חביבין. ולכן זכה משה שניתנה תורה על ידו. והנה ביאר כ"ק מו"ח אדמו"ר (בתחילת בואו לאמריקה) שגם בענין דהשביעין חביבין ניכר מעלת הראשון, שהרי כל ענין שביעי הוא שהוא שביעי לראשון. וביאר אז מעלתו של הראשון שזהו אברהם אבינו, מפני עבודתו, ושהיתה עבודתו במס"נ. ואינו מסתפק בזה עדיין, ומוסיף עוד (אף דלכאורה אי"ז נוגע שם לגוף הענין) דאופן המסירת נפש שלו הי' שלא חיפש מס"נ, שזהו ההפרש בין המס"נ דאברהם אבינו להמס"נ דר"ע, דהמס"נ דר"ע הי' וואָס ער האָט געזוכט מס"נ [שהוא חיפש מס"נ], מתי יבוא לידי ואקיימנו, משא"כ באברהם הנה המס"נ שלו הי' בדרך אגב. דאברהם ידע שעיקר העבודה הוא כמ"ש ויקרא שם בשם הוי' אל עולם, א"ת ויקרא אלא ויקריא, אַז יענער זאָל אויך שרייען [- שגם הזולת יקרא], ואם נצרך לזה בדרך אגב מס"נ, הנה גם זה ישנו. וכ"כ גדלה מעלת עבודתו והמס"נ שלו, עד אשר גם משה מה שזכה שניתנה תורה על ידו הוא מטעם כי השביעין חביבין, שהוא שביעי לראשון. והקב"ה א"ל (למשה) במקום גדולים (אברהם) אל תעמוד. והנה אף כי גדלה חביבות השביעי ואין זה בא לא ע"י בחירה ולא ע"י עבודה, כי אם פאָרטיקערהייט [- מן המוכן] מצד התולדה, מ"מ אין בזה הגבלה שנאמר שנפלאות הוא, ואינו שייך אלא ליחיד סגולה, כ"א ע"ד שמבואר בתנא דב"א (פ"ט ופכ"ה) ומובא בדא"ח שכל ישראל ואפי' עבד ואפי' שפחה (יכולים להגיע להשראת רוח"ק, וכל אחד ואחד מישראל חייב לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב. אלא שמ"מ דאָרפמען ניט זיין גענאָרט ביי זיך [- צריך שלא לרמות את עצמו], וצריך לידע אשר במקום גדולים אל תעמוד. וכל מעלת השביעי הוא שהוא שביעי לראשון אַז ער קען דורכפיהרן [- שביכולותו להשלים] עבודתו ושליחות הראשון דאל תקרא ויקרא אלא ויקריא. וזהו החביבות דהשביעי שהוא הממשיך השכינה, ולא עוד אלא שממשיך עיקר השכינה. ועוד יותר ממשיך בתחתונים.

והנה זה תובעים מכא"א מאתנו דור השביעי, דכל השביעין חביבין, דעם היות שזה שאנחנו בדור השביעי הוא לא עפ"י בחירתנו ולא ע"י עבודתנו, ובכמה ענינים אפשר שלא כפי רצוננו, מ"מ הנה כל השביעין חביבין, שנמצאים אנחנו בעיקבתא דמשיחא, בסיומא דעקבתא, והעבודה – לגמור המשכת השכינה, ולא רק שכינה כ"א עיקר שכינה, ובתחתונים דוקא.

בהמשך המאמר, ביאר כ"ק אד"ש מה"מ את מהות העבודה המוטלת עלינו בדור השביעי: הנחת עצמו על הצד והתמסרות מוחלטת להפצת יהדות וחסידות בעולם. ביכולתנו להשלים את עבודה זו, כיוון שניתנו לנו הכוחות על כך.

ח. וזהו ענין צדיקא דאתפטר, דאף שכבר היו כמה העלמות והסתרים וכמה קושיות וענינים בלתי מובנים, הנה כל זה לא הספיק. ובכדי שיהי' אסתלק יקרא דקוב"ה בכולהו עלמין, הי' ג"כ ענין סילוקן של צדיקים, שזה קשה לא רק כחורבן כ"א יותר מהחורבן. ותכלית הכוונה בזה הוא שע"ז הי' אסתלק יקרא דקוב"ה. וזה תובעים מכל אחד מאתנו שידעו אַז

מ'געפינט זיך אין דור השביעי, שכל מעלת השביעי הוא שהוא שביעי לראשון, שהנהגת הראשון הי' שלא חיפש לעצמו כלום ואפילו לא מס"נ. כי ידע שכל ענינו הוא כמ"ש ויקרא שם בשם הוי' אל עולם. ודוגמת הנהגת אברהם אבינו שהוא – געקומען אין אַזעלכע ערטער וואָס מ'האַט דאָרטן ניט געוואוסט פון ג-טליכקייט, ניט געוואוסט פון אידישקייט און ניט געוואוסט אפי' פון אלף בית און זייענדיק דאָרטן האָט מען זיך אָפּגילייגט אָן אַ זייט, און אל תקרא ויקרא אלא ויקריא] – הגיע למקומות כאלו שלא ידעו מאלוקות, לא ידעו שם מיהדות ואפילו לא מאל"ף בי"ת, ובהיותו שם הניח את עצמו על הצד ו(פעל) אל תקרא אלא ויקריא], וידוע שבהלימוד במדת אל תקרא, שתי הקריאות קיימות. וגם בזה הרי מפורש בתושב"כ ויקרא. מ"מ צריך לידע אַז אויב ער וויל אים זאָל אַיינגיין דער ויקרא, מוז זיין דער ויקריא. דאָרפסטו זעהן אז יענער זאָל ניט נאָר וויסן נאָר אויך אויסרופען. הגם אַז ביז איצט האָט יענער ניט געוואוסט פון גאָרניט, אָבער איצט דאָרפסטו זעהן אַז ער זאָל שרייען אל עולם, ניט אל העולם] – שאם רוצה שיצליח בידו ה"ויקרא", מוכרח להיות ה"ויקריא". עליך לדאוג שהזולת לא רק ידע, אלא "יקרא". הגם שעד עתה הוא לא ידע ממאומה, אך כעת עליך לדאוג שהוא יזעק "אל עולם", לא "אל העולם"], היינו שאלקות הוא ענין בפני עצמו ועולם ענין בפני עצמו, אלא שאלקות מושל ושולט על העולם, כ"א שעולם ואלקות הוא כולא חד.

ט) ואף כי מי הוא זה ואיזהו אשר ערב לכו לאמר, אעבוד עבודת אברהם אבינו, מ"מ אפס קצהו שייך לכאו"א ומחוייב בזה וניתנו לו הכחות על זה ע"י ההנהגה שהראנו הראשון וממנו ואילך עד, ועד בכלל, ההנהגה שהראנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהם סללו את הדרך ונתנו לנו כחות על זה. וזהו גופא החביבות דדור השביעי שכמה כחות ניתנו ונתגלו בשבילנו. וע"י העבודה באופן כזה יומשך עיקר שכונה למטה בעוה"ז הגשמי והחומרי, ויהי עוד במדרי' נעלית יותר גם מקודם החטא, וכמ"ש במשיח ונשא מאד יותר מאדם הראשון ואפילו כמו שהי' קודם החטא. וכ"ק מו"ח אדמו"ר אשר את חלינו הוא נשא ומכאובינו סבלם, והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו, הרי כשם שראה בצרתנו, הנה במהרה בימינו ובעגלא דידן יגאל צאן מרעיתו מגלות הרוחני וגלות הגשמי גם יחדיו, ויעמידנו בקרן אורה. אבל כל זה הוא עדיין רק גילויים, ועוד יותר – שיקשר ויאחד אותנו במהות ועצמות א"ס ב"ה. וזהו פנימיות הכוונה של ירידת והשתלשלות העולמות וענין החטא ותיקונו וענין סילוקן של צדיקים שע"ז יהי' אסתלק יקרא דקב"ה. וכשיוציאנו מהגלות ביד רמה ולכל בני ישראל יהי' אור במושבותם יהי' אז ישיר משה ובנ"י גו' הוי' ימלוך לעולם ועד, (וכמו שהוא בנוסח התפלה) וגם בלשון תרגום הוי' מלכותי קאים לעלם ולעלמי עלמיא. ומסיימים והי' הוי' למלך וגו' הוי' אחד ושמו אחד, שלא יהי' חילוק בין הוי' ושמו, שכ"ז נעשה ע"י סילוקן של צדיקים, שקשה יותר גם מחורבן בהמ"ק. וכיון אַז מ'איז שוין די אַלע ענינים דורכגעגאַנגען] – שכבר עברנו את כל הענינים], הנה עכשיו אין הדבר תלוי אלא בנו – דור השביעי. ונזכה זעהן זיך מיט'ן רבי'ן דאָ למטה אין אַ גוף] – להתראות עם הרבי כאן למטה, בגוף] ולמטה מעשרה טפחים, והוא יגאלנו.

אצלנו ביאת המשיח תהיה במהירות

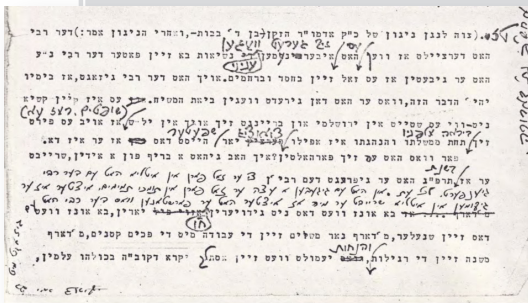
ממהלך השיחה שנאמרה לאחרי המאמר, ניתן להבין דבר מיוחד: הרבי יכול להביא את הגאולה לבדו, אלא שהוא רוצה לתת גם לנו את הזכות להיות שותפים בעבודה זו. בהמשך השיחה, מבהיר כ"ק אד"ש מה"מ שלדורנו נותרו רק "פכים קטנים" לברר ואזי תושלם עבודתנו ונזכה לבוא הגאולה.

בנוגע להמשכן – הי' יכול לעשות משה לבדו, ועד"ז בנוגע לבית המקדש – הי' יכול לעשות דוד לבדו, אלא שרצונם הי' לזכות את כל בני".

וכמו כן כאשר כ"ק מו"ח אדמו"ר כתב את הספר תורה לקבלת פני משיח צדקנו, אמר, שאינו רוצה לעשות זאת לבדו, אלא רצונו בהשתתפותם של כל ישראל, כדי לזכות בדבר את כלל ישראל.

להשלים הפכים קטנים

הגהות כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת י' שבט התשי"א.

ופשיטא שבעשיית הדירה לו ית' בתחתונים – צריכים להשתתף כולנו, וכל בני". כל אחד צריך לעשות בעצמו, למלא את שליחותו. נשארו רק פכים קטנים, וכשיסיימו אותם, אזי יקויים היעוד "ועלו מושיעים וגו'", היינו, שג' קליפות הטמאות ידחו ויבטלו, וקליפת נוגה, כללות העולם, תתעלה לקדושה, ותושלם תכלית הבריאה – שתהי' דירה לו ית' בתחתונים.

. . כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר, שכשדובר אודות קבלת עניני נשיאות מאביו כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, ביקש, שיהי' זה בחסד וברחמים.

כמו כן אמר כ"ק מו"ח אדמו"ר – בדברו אודות ביאת המשיח – שבימיו יהי' הדבר הזה. ואין קושיא בדבר – כיון שמפורש בירושלמי (והובא גם בילקוט שמעוני) שכאשר ההנהגה היא ברראה מלפניו תחת ממשלתו והנהגתו, אזי אפילו לאחרי עשרים שנה חשיב שנמצא כאן.

מדוע התעכב הדבר?

– סיפר לי יהודי במכתבו, שבשנת תרפ"ג שאל את כ"ק מו"ח אדמו"ר ע"ד נסיעה

לאיטליי, וכ"ק מו"ח אדמו"ר השיבו: לכל עת, ויעץ לו לנסוע ללמוד בתומכי תמימים. רק עכשיו הגיע לאיטליי, וכותב לי, שעכשיו הוא מבין את דבריו של הרבי שאמר לו לפני עשרים ושבע שנים!

אצלנו – לא ימשך הדבר שנים ח"ו, אלא יהי' במהירות.

צריכים רק להשלים את העבודה עם ה"פכים קטנים", צריכים לשנות את הרגילות וההנחות, ואז יהי' הענין ד"אסתלק יקרא דקוב"ה בכולהו עלמין", ותושלם הכוונה העליונה.

משיחות יו"ד שבט תשי"א

יפוצו מעיינותיך חוצה

על מנת להבין בעומק יותר את תפקידו של דורנו לפעול "דירה בתחתונים", יש לבאר תחילה את אופן העבודה על ידו מתברר העולם ונעשה "דירה" לה:

בספר "כתר שם טוב" מסופר על עליית הנשמה המפורסמת של הבעש"ט להיכלו של משיח צדקנו בה שאל הבעש"ט את מלך המשיח "אימתי קאתי מר". על שאלה זו השיב מלך המשיח "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה", היינו, שביאת משיח תלויה בהפצת מעיינות החסידות בכל קצווי תבל, עד ה"חוצה" המרוחק ביותר.

בעקבות מענה זה של מלך המשיח, החל הבעש"ט לגלות ולהפיץ את תורת החסידות הכללית, כשלאחריו גילה אדמו"ר הזקן את תורת חסידות חב"ד, המחדירה את הענינים המבוארים בתורת החסידות הכללית בשכלו והבנתו של האדם.

הענין המיוחד של זמננו – גילוי תורת החסידות

מדור לדור, עסקו רבותינו נשיאנו יותר ויותר בהפצת תורת החסידות, ואם כן הרי שעל דורנו – הדור השביעי, לעסוק בעבודה זו ביתר שאת על מנת להביא את הגאולה בפועל, וכדברי כ"ק אד"ש מה"מ בשיחה הבאה:

א. לכל זמן יש את הענין שלו.

איתא בזוהר אודות ששת ימי בראשית, ש"כל יומא ויומא עביד עבידתי" – בכל יום נבראו הנבראים שיש להם שייכות ליום זה.

הרמב"ן כותב בנוגע ל"שית אלפי שנין דהוי עלמא", שהם מכוונים כנגד ששת ימי בראשית. אדמו"ר האמצעי מבאר את אופן השייכות ד"שית אלפי שנין" לששת ימי בראשית:

האלף הראשון – מכוון כנגד היום הראשון. כשם שביום הראשון נברא אור, שענינו חסד, כך באלף הראשון היו ניזונין בחסדו של הקב"ה, מבלי להתחשב עם המצב של אותם דורות.

האלף השני – מכוון כנגד היום השני. כשם שביום השני נבראו ענינים שמצד מדת הגבורה, כידוע, כך באלף השני הי' המבול וההתחלה של ענינים לא-טובים.

האלף השלישי – מכוון כנגד היום השלישי, ש"הוכפל בו כי טוב". באלף השלישי הי' מתן-תורה, שהתורה היא "טוב לשמים וטוב לבריות". התורה מחברת אלקות עם נבראים, שזהו תכלית הטוב.

וכן בנוגע לשאר האלפים, שכל אחד מהם מכוון כנגד יום בששת ימי בראשית.

ב. בכדי שהענינים שבכל תקופה יהיו בזמניהם המתאימים – צריכים הם להתחיל מהתורה. כי, כל ענין שבעולם צריך שיהי' תחילה השורש שלו בתורה, ואזי יכול להיות נמשך לעולם, כמאמר "אסתכל באורייתא וברא עלמא".

ענין זה יובן גם מזמן הגלות והחורבן:

בזמן בית ראשון הי' "קיימא סיהרא באשלמותא", תכלית הגילוי. לאח"ז, בזמן בית שני, נחסר ענין זה. לאח"ז

נחרב גם בית שני – יבנה במהרה בימינו – ונעשה העלם והסתר גדול עוד יותר בעולם. כל ההעלמות והסתרים שבעולם קשורים עם ההעלמות שהיו בתורה.

ג. בתחלה היתה התורה בגילוי, בלי העלמות והסתרים. לא היו ספיקות ומחלוקות. אמנם היו חילוקי דעות, אבל לא זזו משם והיו מכריעים לפי רוב דעות. בין שמאי והלל היו רק שלוש מחלוקות. עיקר המחלוקת התחילה מתלמידיהם – בית שמאי ובית הלל.

לאח"ז נעשה העלם והסתר גדול יותר בתורה, שנתמעטו הלבבות, ורבי כתב את המשניות, עד שהתחיל הסדר של גמרא, ו"במחשכים הושיבני זה תלמוד בבלי", שמצד העלם האור התחיל ריבוי הקושיות, וישנם פעמים רבות שנשארים בקושיא, "תיובתא" ו"תיקו".

אעפ"כ, גם אז לא הי' חושך כפול ומכופל כ"כ כפי שהתחיל לאחר חתימת התלמוד, כידוע שעד רבינא ורב אשי היו סמוכים איש מפי איש עד משה רבינו, ובהם הסתיים הדבר.

ולפי אופן וסדר העלמות והסתרים בתורה, כך נמשך הדבר גם בכללות הנהגת העולם, כל

ענין בזמנו, כנ"ל.

כל זה הוא סדר של ירידות.

ד. כשהתחיל להתקרב זמן הגאולה – הרי כשם שהעלם הגלות התחיל בהעלמות בתורה, כך התחיל גילוי אור הגאולה ע"י גילוי בתורה, שנתגלה ע"י האריז"ל וקודם לו, שזהו הגילוי דחכמת הקבלה.

קודם לכן הי' הסדר ד"אין דורשין במעשה מרכבה כו", ובזמן האריז"ל התחיל לגלות זאת החכמה, ומזמן לזמן נעשה הגילוי יותר ויותר, עד שהבעש"ט התחיל לגלות תורת החסידות, ולאח"ז ייסד אדמו"ר הזקן את תורת חסידות חב"ד, והמשיך ענין זה בהבנה והשגה, שאפשר להבין זאת לא רק ע"י השכל דנפש האלקית, אלא אפילו ע"י השכל דנפש הבהמית.

ה. עיקר הגילוי התחיל מי"ט כסלו, כידוע החילוק בין המאמרים שאמר אדמו"ר הזקן לפני מאסרו בפעטערבורג, להמאמרים שהתחיל לגלות "אחרי פעטערבורג".

המאמרים הקודמים היו מלהיבים ("האָבן געברענט"), והמאוחרים – היתה להם כבר יותר שייכות לעולם, הם נתלבשו יותר בשכל אנושי.

וע"י הגילוי דתורת החסידות, שנתגלה לכל, לא רק ליחידי סגולה אלא לכל בני ישראל, שזהו הפירוש ד"יפוצו מעינותיך חוצה", בלי שום הגבלות, הרי ע"י הגילוי דפנימיות התורה נמשך הגילוי בעולם, שזהו הגילוי דהגאולה שלימה – "קאתי מר".

ולכן עתה עיקר העבודה הוא לעסוק ב"יפוצו מעינותיך" – מעינות החסידות – "חוצה", ועי"ז יקרבו את הגילוי בעולם, בגאולה השלימה והאמיתית, במהרה בימינו אמן.

משיחות ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו, תשט"ז

אוחזים בשלב מתקדם בהפצת המעינות

לא זו בלבד שהפצת המעינות הינה חלק מרכזי ממהות הזמן, אלא אף יתירה מכך. בשיחה שלפנינו אומר כ"ק אד"ש מה"מ שבדורנו אוחזים בשלב מתקדם בהפצת המעינות וממילא כל יהודי שייך להיות כלי להפצת המעינות:

א. יש לבאר הטעם שההוראה ע"ד שתיית ד' כוסות ב"סעודת משיח" שייכת לתלמידי התמימים דוקא:

בפשטות אפשר לומר, שלאמיתו של דבר ששייך ענין זה לכאו"א, אלא שנתגלה לתלמידי התמימים.

בזמן שריפה לא עושים חשבונות

לכאורה יש מקום לתמיהה:
היתכן?! כשאינני יודע מעמדו
ומצבו בשמירת שבת - אדבר
עמו אודות לימוד תניא?!...

והמענה לזה - שנמצאים אנו
בזמן של שריפה רח"ל, ובזמן
של שריפה לא עושים חשבונות,
ולא מתנהגים ע"פ סדר מסודר,
חוטפים ומצילים כל מה שיכולים
להציל!

ועוד ועיקר: נמצאים אנו
במעמד ומצב ש"הנה זה עומד
אחר בתלנו", "משיח שטייט
שוין הינטערן וואנט", ויתירה
מזה - כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר
- שהקב"ה הצית את כתלי
הגלות ("דער אויבערשטער האט
אנגעצונדן די גלות ווענט"),
ובמילא צריכה להיות היציאה
מן הגלות באופן של בריחה
("אנטלויפן פון גלות"), כפי
שבורחים מפני שריפה, שאז
מתגלים כחות הנעלמים שבנפש,
ובאופן שפועלים גם על הגוף!
משיחות ש"פ שמיני תשי"ב

וכפי שמצינו בנוגע לכו"כ מנהגים, שאף
שהם שייכים לכאו"א, מ"מ לא פרסמום
רבים. וישנם מנהגים שהבחינו בהם אצל
רבתינו נשיאינו, אבל, עד שבא מישוהו
ושאל אם זוהי הוראה לרבים, והשיבו לחיוב,
לא אמרו דבר בנוגע לענין זה.

ובמילא יתכן שכן הוא גם בנוגע למנהג
שתיית ד' כוסות, שלאמיתו של דבר שייך
הוא לכאו"א, אלא שלא גילו עד"ז. ורק
לתלמידי התמימים, שהם הבנים, כדאיתא
בספרי "בנים אלו התלמידים", והרי לבן
נותנים הכל ("א קינד גיט מען דאך אַלץ") -
אמרו מנהג זה.

ב. אמנם, ע"פ המבואר לעיל שענין
שתיית ד' כוסות באחש"פ הוא כדי לקרב את
ביאת המשיח - יובן שענין זה שייך בעיקר
לתלמידי התמימים:

כיון שכל הענינים נמשכים ע"י התורה,
כמארז"ל "אסתכל באורייתא וברא עלמא",
ו"התורה אומרת אני הייתי כלי אומנתו
של הקב"ה", ובכלל זה גם ביאת המשיח,
שגם היא באה ע"י התורה, ובפרטיות -
ע"י פנימיות התורה, כנ"ל (ס"ה) שהענין
ד"קאתי מר" בא ע"י "יפוצו מעינותיך
חוצה",

הרי מובן, שכאשר מדובר בענין של קירוב
ביאת המשיח - שייך הדבר ביותר לתלמידי
התמימים, שהם לומדים נגלה וחסידות בפועל,
ומחברים את גליא דתורה עם פנימיות התורה
יחד בפועל,

- אדמו"ר הזקן אמר, שפירוש תיבת "למדן" הוא בדוגמת פירוש תיבת "גנב": כשם שגנב
נקרא לא ע"ש שביכלתו לגנוב, אלא מפני שגונב בפועל, כך למדן הוא רק מי שיושב ולומד
בפועל. וזוהי מעלתם של תלמידי הישיבה, שהם לומדים בפועל נגלה וחסידות. -

ולכן שייכים הם יותר להענין דשתיית ד' כוסות, שהוא כדי להמשיך את הד' כוסות

דלעתיד.

ג. אמנם, כאמור לעיל, אין הכוונה בזה דוקא לאלו הלומדים עתה בישיבה, אלא גם לאלו שלמדו בישיבה מלפנים, כיון ש"קדושה לא זזה ממקומה".

ואפילו אם הם סבורים כ"דעת תחתון", ובדעתם כבר עזבו את הישיבה – הרי האמת אינו כן, דמכיון ש"צדיקים דומים לבוראם", הרי כשם שבנוגע להקב"ה "לא ידח ממנו נדח", כן הוא גם בנוגע לכ"ק מו"ח אדמו"ר, שכל מי שהיתה לו שייכות אליו, ולמד בישיבתו, הרי זה "אבוד" ("איז פאַרפּאַלן...") הוא נשאר תלמיד לעולם.

ד. כל האמור לעיל בענין שייכותו של מנהג זה לתלמידי התמימים דוקא – כן הי' בעבר.

אבל עתה, כשמתקרבים יותר לביאת המשיח, וממילא נעשה הענין ד"יפוצו מעינותיך חוצה" יותר ויותר (וכנ"ל, שבדורות האחרונים היתה הפצת תורת החסידות ביותר, עד שבדור האחרון ממש הדפיסו חסידות גם בלשונות אחרים) – הרי עתה כל בני ישראל יש להם שייכות לתורת החסידות (ובפרט אלו שלמדו במוסדותיו של הרבי, שענין זה נשאר בהם לעולם ועד, כנ"ל).

משיחות אחש"פ תשט"ז

ההכרח בהוספה בלימוד והפצת תורת החסידות

מכל האמור לעיל מובן, שעל ידי לימוד והפצת פנימיות התורה מתבררים ניצוצות הקדושה האחרונים הנמצאים בעולם וכך נעשה העולם מוכן להיות "דירה" לקב"ה, ועל כן לימוד והפצת פנימיות התורה בדורנו – מוכרח:

א. בענין רדיפת לבן אחרי יעקב, איתא בספרים שהטעם האמיתי הוא [לא כפי שדמה לבן שרודף אחרי יעקב כדי להרע לו ח"ו, אלא] לפי שבסיום עבודתו של יעקב בחרן נשארו אצל לבן ניצוצות קדושה שעדיין לא נתבררו ע"י יעקב, ולכן רדף לבן אחרי יעקב, ליתן לו ניצוצות הקדושה האחרונים שנשארו אצלו, כדי שיוגמר בירור והעלאת ניצוצות הקדושה.

ודוגמתו בימינו אלה – עקבתא דמשיחא, כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר ש"הנה זה עומד אחר כתלנו" – שלאחרי העבודה דבירור ניצוצות הקדושה בכל הגלויות עד לגלות זה האחרון, צ"ל בירור הניצוצות הכי אחרונים (ע"ד ובדוגמת בירור הניצוצות האחרונים בעת היציאה מחרן), ואז יקויים היעוד "את רוח הטומאה אעביר מן הארץ", בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

ב. וכיון שנמצאים בסיום הגלות ומבררים הניצוצות הכי אחרונים – מובן גודל ההכרח בגילוי והפצת פנימיות התורה:

בדורות שלפנ"ז היו יכולים לדחות ("אפלייגן") הלימוד דפנימיות התורה מתוך טענה שזהו לימוד ששייך לצדיקים, בעלי מדריגה וכו' – אף שגם אז היתה זו טענה שאינה אמיתית; אבל בימינו אלה, כשיוצאים מהגלות (חרן) אל הגאולה, וצריכים להשלים הניצוצות הכי אחרונים – צ"ל הפצת פנימיות התורה באופן שגם אנשים פשוטים יעסקו בלימוד פנימיות התורה.

וכמודגש בפעולת כ"ק מו"ח אדמו"ר בהפצת תורת החסידות בתקופה האחרונה:

הבעש"ט והמגיד פעלו וגילו כללות השייכות דפנימיות התורה לכל בני ישראל. אדמו"ר הזקן פעל וגילה שגם השגת פנימיות התורה שייכת לכל בני ישראל (דלא כהשיטה שהיתה מקובלת עד אז ש"צדיק באמונתו יחי", "א"ת יחי' אלא יחי'). וכ"ק מו"ח אדמו"ר פעל וגילה שגם קטני ההשגה ביותר שייכים להשגת תורת החסידות, שלכן, בתקופה האחרונה הדפיס כ"ק מו"ח אדמו"ר מאמרי חסידות גם באידיש, עבור קטני ההשגה ביותר.

וטעם הדבר – כיון שבימינו אלה צריכים להשלים הניצוצות הכי אחרונים ולפעול ביאת משיח צדקנו, ולכן צריך להוסיף בגילוי והפצת תורת החסידות, שעיי"ז "אתי מר דא מלכא משיחא".

משיחות ל"ג בעומר תש"י

יום חמישי כ"ו טבת

בתחתונים דווקא

במענהו של מלך המשיח לבעש"ט ישנו עניין נוסף: "יפוצו מעיינותיך חוצה", לא די בהפצת החסידות לבד, אלא יש לשים דגש מיוחד על הפצתה של תורת החסידות בכל מקום ומקום, עד ל"חוצה" כפשוטו - המקום הרחוק ביותר מעיני יהודות וקדושה. בדור השביעי, חל חידוש מיוחד בעבודת הפצת החסידות חוצה, שכן בדורנו הגיעה הפצת תורת החסידות אף אל חצי הכדור התחתון, המסמל את המקומות הנחותים והרחוקים ביותר מעיני קדושה. עניין זה, הינו חלק מהותי בתפקידו העיקרי של דורנו - השלמת ה"דירה בתחתונים".

החידוש דורנו - הפצת תורת החסידות בחצי הכדור התחתון:

בשיחה הבאה מבאר כ"ק אד"ש מה"מ את המעלה בכך שאדמו"ר הריי"צ הגיע לחצי הכדור התחתון (על אף שהיה ניתן לראות זאת כירידה רוחנית), היות ועל ידי כך הושלם בירור העולם לקראת הגאולה, ההוראה מכך לכל אחד ואחד היא לנצל את הכח שניתן ע"י נשיא הדור לעבודת הפצת תורת החסידות דווקא בחצי הכדור התחתון, על מנת להביא בפועל את הגאולה האמיתית והשלימה:

ה.. זאת אומרת, שהגם שביאת כ"ק מו"ח אדמו"ר לחצי כדור התחתון היתה גלות בתוך גלות - לאחרי כל הגלויות שגלתה ליובאוויטש [מליובאוויטש לראסטאו, מראסטאו בגלות פעטערבורג, מפעטערבורג בגלות לאטוויע, מלאטוויע בגלות פולין, ומפולין כו'.

חצי כדור התחתון

מסמך הויזה עמו נכנס ב"ק
אד"ש מה"מ לארה"ב

UNITED STATES OF AMERICA

PETITION FOR NATURALIZATION

(Under General Provisions of the Nationality Act of 1940 (Public, No. 153, 76th Cong.))

G. S. Mariot Eastern District, Brooklyn, N. Y.

MENDEL SORNKERSON

146 New York Ave., Brooklyn, N. Y.

March 1, 1898

Poland, Russia

August 13, 1928

NOT A CITIZEN

בגלות אמריקא", ומובן גודל הירידה דגלות, כפי שזה מקשה על יהודי לעשות עבודתו (אפילו בענינים דשליחות מעבודת נשיא ישראל, כ"ק מו"ח אדמו"ר) – אעפ"כ, הרי דוקא שם נשלמת הכוונה ד(מתן) תורה, שזה יגיע למטה מטה, ולעשות לו ית' דירה בתחתונים.

ויש לומר הטעם, כי בהתקרבונו להגאולה העתידה לבוא, צריך להתוסף בכירור התחתון (המקבל) לעשותו יותר ראוי וכלי להיות דירה לו יתברך, כפי שיהי' כשלימות הגילוי לעתיד לבוא.

.. ז. ועד"ז יש לומר בנוגע לזה

שקביעת מקום דירתו של בעל הגאולה הי' דוקא בחצי כדור התחתון:

כשם שבעולמות בכלל נעשה דירה לו ית' דוקא בעוה"ז התחתון, ועי"ז נעשה עלי' בכל העולמות – כמו"כ הוא גם בעוה"ז עצמו, שהשלימות שבזה נפעלת בחצי כדור התחתון (ששם לא הי' מ"ת), ועי"ז נעשה עלי' בכל העולם, גם בחצי כדור העליון.

וי"ל, שמכיון שהדור (דבעל הגאולה) אוהז בסוף העבודה בזמן הגלות, קרוב וקודם לגאולה, וישנו כבר ה"טעימה" בעיני הגאולה (כנ"ל ס"ד) – לכן, סיבב הקב"ה את הסיבות שבעל הגאולה ילך ממקום אבותיו ויגיע לחצי כדור התחתון, ויקבע שם מקום דירתו ומקום עבודתו (בעשר שנים האחרונות שלו בעלמא דין) – כך שדוקא במקום זה (בחצי כדור התחתון) יהי' (משנת ת"ש ולהבא, עד סוף זמן הגלות) מקור המעינות – מקור מים חיים – הפצת המעינות חוצה, וממנה יוצאה אורה – מלמטה למעלה – לכל העולם כולו, גם בחצי כדור העליון, להיפך מסדר העבודה דרבותינו נשיאינו שלפניו – שמחצי כדור העליון הגיע – מלמעלה למטה – בכל העולם.

וכפי שרואים בפשטות בעיני בשר – מראה באצבעו ואומר זה – שאע"פ שביאת בעל הגאולה בחצי כדור

התחתון הי' גלות בתוך גלות (בערך לעיר ליובאוויטש כו') – הרי דוקא ע"י ביאתו וקביעת מקומו כאן, נתחזקה ונתרחבה ועד שלא בערך, עד באופן חדש, העבודה ד"ליובאוויטש", הפצת היהדות והפצת המעינות חוצה, כולל ובמיוחד באהבת ואחדות ישראל (הפירוש (והעבודה) ד"ליובאוויטש"), לגבי כפי שזה הי' ע"י רבותינו נשיאינו שלפניו בחצי כדור העליון (כולל גם בהעיר "ליובאוויטש"),

ובאופן כזה שדוקא ממקומו בחצי כדור התחתון מתפשטים המעינות חוצה, בכל העולם כולו, גם בחצי כדור העליון – "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה" – בהרחבה יתירה מכפי שהי' עד אז,

החל בשנת ת"ש, שבעל הגאולה הגיע לכאן, ואח"כ במשך העשר שנים (עד תש"י) שעבד עבודתו, וגם אח"כ – באופן דפעולה נמשכת והולך ומתפשט באופן דמוסיף והולך ואור, ע"י תלמידיו ושלוחיו, בפרט שכבר אוחזים בשנת הארבעים מאז תש"י, ש"נתן ה' לכם לב לדעת ועיניי לראות ואזניים לשמוע", וקאי איניש אדעתא דרבי', והולך ומוסיף ואור.

.. י. והלימוד מזה לכאו"א:

אע"פ שהעבודה בחצי כדור התחתון היא למעשה חידושו של בעל הגאולה לגבי הנשיאים שלפניו, הרי הוא מוסר זה לכל אנשי הדור לעשות העבודה. כי ביחד עם זה שנשיא הדור הוא מרומם ונעלה מאנשי הדור, הרי הוא נמצא "בתוך מטותם", בתוך כל אחד ואחד, וזה נמשך לכאו"א בעבודתו כאשר "ויקחו איש מטהו", בהעבודה פרטית של כל יהודי.

מזה מובן, שכאו"א בדור זה מקבל את הכח של נשיא הדור כ"ק מו"ח אדמו"ר לעשות את עבודת הפצת היהדות והפצת המעינות חוצה באופן הכי חזק ונרחב (מטה ומקל) (כפי שזה נפעל בחצי כדור התחתון), עד שזה פועל בכל העולם כולו (גם בחצי כדור העליון).

תרגום משיחת ש"פ קרח, ה' תמוז התשמ"ט - מוגה

חצי הכדור התחתון - שלימות בירור העולם:

בשיחה הבאה, אותה אמר כ"ק אד"ש מה"מ בכ"ח סיוון התנש"א לרגל יובל שנים לבואו לארצות הברית, מבאר כ"ק אד"ש מה"מ שפעולתו המיוחדת של דורנו אף בחצי הכדור התחתון מרומזת במספר הבית של נשיא הדור - 770, המורה על שלימות בירור העולם כולו כהכנה לגאולה:

ז. .. וכמרומו גם במספר הכתובת של בנין זה (המרכז של ליובאוויטש בחצי כדור התחתון, שמשם אורה יוצאה לכל העולם כולו בהפצת המעינות חוצה) - 770, שכידוע 770 הוא גימטריא של "פרצת" (כפי שהתפרסם בין בני").

ויש לומר השייכות: מספר שבע מורה על השלימות דשבעת ימי ההיקף, שבעה מדות - ההשפעה בכל הדרגות (מחסד עד מלכות). והשלימות דשבע היא - מאה פעמים שבע (700) ביחד עם עשר פעמים שבע (70), שבצירופם יחד הרי זה - 770. ולכן זהו בגימטריא "פרצת" - כי השלימות ד"פרצת", הפריצה דכל ההגבלות דזמן ומקום ("ופרצת ימה וקדמה וצפונה

ונגבה") – עד באופן ד"פרצת" בתוך "פרצת" – נפעלת (לא ע"י היציאה מזמן ומקום, אלא אדרבא –) דוקא בתוך ועל ידי שלימות הזמן (והמקום) – 770, השלימות דמספר שבע (שבע מאות ושבעים).

כלומר, שביחד עם זה שישנה הפריצה שלמעלה ממדידה והגבלה ("פרצת") – ישנו גם המקום וזמן, כפי שהדין בפשטות שהמקום והבנין צריך להיות בעל ד' כתלים וגג ותקרה וכו', אלא שהזמן ומקום עצמו קיים באופן של "פרצת" (ואדרבא: דוקא זמן ומקום למטה פועל את שלימות ענין הפריצה כנ"ל). ע"ד הכתוב על ירושלים, ש"פרזות תשב ירושלים" ויחד עם זאת "ואני אהי' לה גו' חומת אש סביב".

ומקום זה – "770" גימטריא "פרצת" – נעשה המקור והנתינת-כח על יפוצו מעינותיך חוצה בכל העולם כולו, באופן שפועלים את ה"פרצת" ואת היפוצו מעינותיך ב"חוצה", עד לחוצה שאין חוצה ממנה, כך שמגלים שם את ה"יתרון ארץ בכל היא".

ולהוסיף: הסך-הכל והשלימות דשבעים שנה של כ"ק מו"ח אדמו"ר הי' דוקא ב"חצי כדור התחתון", ב"770", היכן שהגיע וחי במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין; וזה נותן אח"כ את הכח לדור השביעי שלאחרי זה (כנגד ספירת המלכות) – שתהי' שלימות הגילוי דשבעים (עשר פעמים שבע) ביחד עם שבע מאות (מאה פעמים שבע) = 770, ושלימות הגילוי ד"יתרון ארץ (מלכות) בכל (יסוד) היא".

כ"ח סיוון התנש"א, מוגה

יום ראשון כ"ט טבת

מעלת דורנו

על פי כל האמור לעיל מובנת מעלתו העצומה של דורנו - הדור השביעי, יחד עם מהות העבודה המוטלת על שכמנו על מנת להשלים את העבודה ולהביא בפועל את הגאולה האמתית והשלימה - הפצת מעיינות תורת החסידות בכל מקום, עד ל"חוצה" התחתון והמרוחק ביותר.

דורנו - המכה בפטיש

בשיחה הבאה מסביר כ"ק אד"ש מה"מ שאף שלכאורה כשיבוא משיח לא תהיה לדורנו חשיבות רבה שכן אז יקומו לתחיה כל גדולי ישראל ורבותינו נשיאינו וכו', בכל זאת יש לדורנו חשיבות משמעותית: דורנו הוא המכה בפטיש שסיים את עבודת כל הדורות שלפניו. ובהיות שכך, יש בדורנו מעלה מיוחדת:

איתא בגמרא "בואו ונחזיק טובה לאבותינו שאלמלא כו' אנו כמי שלא באנו לעולם", "לפי שהן חיים לעולם, וכל זמן שהן קיימין אין אנו חשובים כלום".

ובנוגע לעניננו:

כאשר יבוא משיח ותהי' תחיית המתים, שיעמדו האבות, תנאים ואמוראים, ומה שנוגע אלינו בפרט: אבותינו רבותינו הק' - הרי מבין כל אחד (אפילו שוטה שבשוטים הכי גדול) שלא תהי' לנו שום תפיסת מקום.

וכיון שכן, צריכים לחטוף ולנצל את הזמן המועט שנשאר, כדי למלא את העבודה

והשליחות שמצד כמה סיבות הוטלה על אחריותנו – להפיץ את תורת החסידות בזמן החושך כפול ומכופל, וכאמור לעיל (ס"ח) שכאשר מתעסקים ומתמסרים למילוי השליחות, עד שענין זה נעשה כל מציאותו, אזי מתעלים למעמד ומצב אחר לגמרי.

וכאשר פלוני בן פלוני ממלא ומשלים בפועל את העבודה שהתחיל לפעול משה רבינו, הבעש"ט, הרב המגיד, אדמו"ר הזקן, והנשיאים שלאחריו – להאיר לא רק את הגליא שבנפש ע"י גליא שבתורה, אלא גם את הסתים שבנפש ע"י סתים דאורייתא – הנה אע"פ שזהו דור יתום, שמצד עצמו אינו שייך לעבודה נעלית זו, אלא שמצד חסד חנם זיכו אותנו להשלים את העבודה, הרי זה באופן שאין המצוה נקראת אלא על שם הגומרה, וע"י עבודה קטנה של גמר המלאכה נוטל הוא שכר כנגד כולם.

וכפי שמצינו במלאכות שבת שאחת המלאכות היא "המכה בפטיש", דאף שלכאורה אינו עושה מאומה, שהרי המלאכה כבר נעשתה, והוא רק מכה בפטיש, מ"מ, הרי זו מלאכה חשובה כמו כל המלאכות.

ועד"ז בנדו"ד: כאשר משלימים בפועל את המלאכה שהתחיל משה רבינו ולא גמרה, הבעש"ט והרב המגיד לא גמרוה, ואדמו"ר הזקן ורבותינו נשיאינו הבאים אחריו לא גמרוה, ואילו הוא, ע"י הפצת תורת החסידות, יגמור את העבודה להמשיך עיקר שכינה בתחתונים, שזוהי כוונת כל ההשתלשלות – הרי אע"פ שאינו אלא "מכה בפטיש", נחשב הדבר למלאכה, ולא עוד אלא שאין המצוה נקראת אלא על שם הגומרה.

ובמילא צריכים אנו לידע גודל הזכות שניתנה לנו – שע"י תנועה קלה יכולים אנו להשלים בפועל את כל העבודה שנעשתה במשך כל הדורות שלפנינו, שהרי כל הענינים העיקריים שהיו צריכים להתייגע עליהם נעשו כבר, ועכשיו יכולים אנו ע"י תנועה קלה, ללא יגיעה גדולה, להרויח גם את כל מה שנעשה בדורות שלפנינו ע"י ריבוי יגיעה, כיון שאין המצוה נקראת אלא על שם הגומרה.

משיחות פורים תשי"ג

תקופה זו – הזמן האחרון של הגלות

בשיחה שלפנינו ניתן למצוא מספר תיאורים אודות הקשר של דור השביעי לגאולה: תקופה זו היא הזמן האחרון של הגלות; הנה זה – משיח – עומד אחר כותלנו; הקב"ה הצית את חומות הגלות וכו', תיאורים אלו אותם אמר הרבי הריי"צ – קיבלו משמעות מוחשית בשיחה זו כאשר כ"ק אד"ש מה"מ מבאר את משמעותם הפנימית.

עם הילדים יקבלו פני משיח!

באחד היחידויות דיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח עם אחד מאנ"ש אודות החינוך של ילדי כפר חב"ד באה"ק. לפתע הרצינו פניו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א ואמר בזה הלשון: "צריך להשקיע בחינוכם, כי ילדים אלו ילכו לקבל פני משיח צדקנו במהרה בימינו!"

כ"ק אד"ש מה"מ מסיים את הדברים בזה שנשאר לנו להשלים רק "פכים קטנים" כדי להביא את המשיח, ופעולה זו מתבטאת בהוספה בהפצת המעיינות. בחציה השני של השיחה מסביר כ"ק אד"ש מה"מ מדוע עתה קל יותר להפיץ את המעיינות, כיון שהעולם מתנהג בצורה שלא ע"פ שכל כלל.

א. כ"ק מו"ח אדמו"ר אמר כמה פעמים, שתקופה זו היא הזמן האחרון של הגלות, ו"הנה זה – משיח – עומד אחר כתלנו".

והענין בזה:

"כתלנו" – קאי על הכותל המפסיק בין ישראל לאביהם שבשמים, שנעשה ע"י העוונות, כמ"ש "עוונותיכם היו מבדילים גו".

וזהו "הנה זה עומד אחר כתלנו" – שמשיה כבר נמצא, אלא שהוא "עומד אחר כתלנו", אחר הכותל שאנו הקמנו (ע"י העוונות), ועלינו רק לשבור את הכותל המפסיק, ומשיח יהי אצלנו ("האבן מיר משיחין")!

ענין המשיח – התחיל מיד בזמן החורבן, כמאמר הגמרא שכבר בשעת החורבן "נולד מושיען של ישראל". ומאז – הרי כמעט בכל דור ודור ישנו משיח, אלא שהדור לא זכה שמשיה יתגלה.

ונוסף לזה (שמשיה נמצא בכל דור ודור, אלא שהדור לא זכה שיתגלה) – הרי ישנן בפרטיות שנים מסוימות, שעליהם היו "קיצים", וגם בשנים אלו לא זכה הדור שמשיה יתגלה.

וכידוע שהי' הקץ של רש"י שלא זכו שיתגלה בו משיח, וכן הקץ על שנת ת"ח מהזוהר, שגם בו לא זכו שיתגלה משיח.

ועד"ז הי' המאורע עם שלמה מולכו, שהי' מקובל גדול, ומסר נפשו להתווכח עם ה"אפיפיור" ברומי, ברצונו להביא את הגאולה. אלא שהדור לא זכה לכך, והוא עצמו זכה להישרף על קידוש השם (שבעל ה"בית יוסף" התפלל כל ימיו שיזכה לזה). ונשאר ממנו ספר, וכן "דגל" שתלוי בביהכ"ס (של המהר"ל) בפראג, שזהו חיזוק לענין הגאולה.

אלא שכל הנ"ל הוא בדורות שלפנ"ז, אבל עתה עברנו כבר כל ענינים אלו כו', "כלו כל הקיצין", וכפי שאמר כ"ק מו"ח אדמו"ר, שעתה הצית כבר הקב"ה את חומות הגלות ("השי"ת האָט אָנגעצונדן די גלות ווענט").

על כל אחד לדעת שהדבר תלוי בו. ישנם עדיין "פכים קטנים" שצריכים לבררם, ועל כל אחד לדעת שהכוונה היא אליו – שהוא צריך לברר "פכים קטנים" אלו, ועליו מוטל התפקיד להפיץ את מעינות תורת החסידות.

ופעולות אלו – ישברו את ה"כותל" המפסיק, ונזכה לביאת משיח בגילוי, למטה מעשרה טפחים.

ב. מלבד זאת, הרי עתה נקל הרבה יותר לעסוק בהפצת תורת החסידות, כיון שכללות המצב הוא באופן ד"עולם הפוך", שהנהגת העולם היא שלא על-פי שכל.

– הייתי בצרפת בזמן המלחמה עם הגרמנים. בצרפת היו אז ביצורים חזקים, ואילו לגרמנים לא הי' שום דבר, ואעפ"כ – יצאו למלחמה עם צרפת. וכשהיו שואלים את הגרמנים: איך יוצאים אתם למלחמה באופן כזה? – היו משיבים תשובה, שאיני רוצה לחזור עלי' מצד הענין ד"ימחה שמו של עמלק"... אבל עכ"פ תוכנה הי' – שזהו ענין של תוקף שאין לו מקום בשכל. ואמנם בפועל – ניצחו הגרמנים את צרפת באותה מלחמה. ולאחרי "הצלחה פורתא" זו של הגרמנים (במלחמתם נגד צרפת) – הרי בשכל לא הי' שום מקום לסילוקם משם, כיון שלא היתה שום דרך לסלקם. ואעפ"כ הצליחו בזה כו'.

וכן המאורעות שהיו אח"כ בארץ ישראל – גם הם לא היו ע"פ שכל, הן זה שהאנגלים הסתלקו, והן זה שבנ"י תפסו את השלטון ומנהלים אותו כו'. וראי' לדבר – שבין בנ"י עצמם היו שטענו שאין לקחת את השלטון, כיון שלא יצליחו להחזיק מעמד כו' ("מען וועט ניט קאָנען איינהאַלטן"). ולמעשה – כבר למעלה מג' שנים (שג' שנים הם חזקה ע"פ דין) שהמדינה מתנהלת, ובאופן שאינו ע"פ שכל, אלא בדרך נס.

ונמצא, שהמצב הוא באופן ד"עולם הפוך" – כל המאורעות שמתרחשים בעולם אין להם שום מקום בשכל.

ובכן: אינני יודע אם יש מעלה בהנהגה זו, אבל עכ"פ לגבי הפצת תורת החסידות – הרי זו מעלה גדולה:

כיון שהנהגת העולם היא שלא ע"פ שכל – הרי אין צורך להיכנס בוויכוחים ע"ד תורת החסידות (בדומה לכל הוויכוחים שהיו בעבר כו'), אלא כאשר מישוהו בא בטענה נגד תורת החסידות כו' – יש לענות לו בפשטות: מהי התועלת בכל ה"סברות"; הנך רואה שהנהגת העולם היא שלא ע"פ שכל, וא"כ, במקום לעסוק ב"סברות שכליות" – הבט על המציאות, מה פעלה תורת החסידות!

בשנים עברו – הי' אפשרי להיות כדבעי, ואפילו להגיע למדריגות גבוהות, גם ללא תורת החסידות. אבל בימינו – הוכיחה המציאות שמוכרחים להגיע לתורת החסידות, וישנם כמה מופתים מוחשיים על כך. וא"כ, מה טעם בכל ה"סברות" וה"פלפולים" – כאשר רואים את המציאות!

הרמב"ם כותב: "אין המציאות נמשכת אחרי הדיעות, אבל הדיעות האמיתיות נמשכות אחר המציאות". והיינו, שכאשר יש לאדם שיטה מסויימת, והוא רואה שהמציאות היא אחרת – עליו לשנות את דעתו על-פי המציאות, ולא לנסות "לחתוך" את המציאות כדי שתתאים לדעתו!...

ומלבד זאת, הנה כשם שאנו רואים בעניני העולם, שלא נוגע אם ענין מסויים יש לו מקום בשכל או לא, אלא כאשר הולכים בתוקף ובמס"נ מצליחים בו, ככל הדוגמאות הנ"ל – כן הוא גם בענין הפצת מעיינות תורת החסידות, שכאשר יעסקו בזה בתוקף ובמס"נ, אזי יצליחו.

ואז יתקיים הענין ד"פוצו מעינותיך חוצה", שיביא בדרך ממילא לקיום הענין ד"קאתי מר".

משיחות ש"פ צו, שושן פורים, תשי"ד

סיכום

מהות עבודתו של דורנו, הדור השביעי, היא לסיים את פעולתם של כלל הדורות ולהמשיך את השראת השכינה בגילוי בעוה"ז הגשמי, שיהפך ל"דירה" לה'. מטרה זו מושלמת על ידי לימוד והפצת תורת החסידות "חוצה" – בכל מקום ומקום, עד למקומות המרוחקים ביותר, בגשמיות וברוחניות. עניין זה מתבטא בכך שמקום עבודתו של דורנו (בשונה מהדורות הקודמים) הוא אף בחצי הכדור התחתון, אליו לא הגיעה השפעת עבודתם של הדורות הקודמים. על אף שדורנו נראה שפל ביחס לדורות הקודמים, יש לו מעלה עצומה עליהם, היות ודורנו משלים את עבודת כל הדורות שלפניו, ומביא את הגאולה בפועל.

ש ע ר ש נ י

להביא לימות המשיח

” . החידוש והעילוי הנפלא של דורנו – הדור האחרון של הגלות
והדור הראשון לגאולה – שבו הוא גמר וסיום ד”מעשינו ועבודתינו”
של בנ”י במשך כל הדורות שלפני זה, לסיים את הבירורים האחרונים
בגלות, ובלשון כ”ק מו”ח אדמו”ר – ”לצחצח את הכפתורים”
”(צופצן די קנעפלעך”); עבודתינו מתבטאת בהבאת הגאולה בפועל
עבור דורנו ועבור כל הדורות שלפני זה!”

ד”מ כ”ב שבט ס”ו

בהמשך לשער הקודם העוסק בהגדרת מהותו ומטרתו הכללית של דורנו, שער זה יסקור את פעולותיו של כ"ק אד"ש מה"מ במהלך שנות הדור השביעי על מנת להביא את הגאולה.

באופן כללי, נכללות כל הפעולות תחת הכותרת "יפוצו מעיינותיך חוצה" ומיועדות להוסיף בהפצת יהדות וחסידות בכל קצוות תבל, אך בשער זה יושם דגש מיוחד על מספר "מבצעים" פרטיים אותם הוביל כ"ק אד"ש מה"מ על מנת להשלים את מטרתו של דורנו ולהביא את הגאולה.

יום שני א' שבט

עבודת השליחות

במשך שנות נשיאותו של כ"ק אד"ש מה"מ הפך מוסד ה"שליחות" לבעל מימדים רחבים, עצומים ורבי היקף.

– מאות נקודות חב"דיות הוקמו ברחבי תבל בפינות "נידחות" ממש. ושלוחי – "שגרירי" – כ"ק אד"ש מה"מ פזורים על פני כל ששת היבשות – והם הם המחזיקים את שלהבת היהדות שלא תדעך.

תנופת השליחות החלה כבר בשנה הראשונה לנשיאותו של כ"ק אד"ש מה"מ, בה נשלח ר' מיכאל ליפסקער לשליחות במרוקו. ר' מיכאל הקים רשת ענפה של תלמודי-תורה וישיבות לבנים, ובתי-ספר לבנות, כאשר הדבר האחרון היווה חידוש מיוחד אצל אותן קהילות אשר זנחו מחמת כמה סיבות, את חינוך הבנות.

במקביל, הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ לשלוח שלוחים נוספים למקומות שונים בעולם, כאשר משנה לשנה עולה מספרם של היוצאים לשליחות.

ענין השליחות נתחדש בעיקר בדורנו

בשיחה הבאה, מבאר כ"ק אד"ש מה"מ מדוע עניין השליחות התחדש במיוחד בדורנו, על אף שרבותינו נשיאנו בדורות הקודמים לא נהגו כך. הסיבה לכך היא בשתיים – חיזוק העבודה כנגד חושך הגלות המתחזק, והכנה לגאולה על ידי השלמת עבודת הבירורים ברחבי העולם:

הסיבה לסייגים וגדרים וכו' המתווספים מפעם לפעם היא – כי ככל שהחושך וכו' מתגבר, זקוקים לזהירות יתירה. דבר שלא היה צורך בו כאשר החושך לא היה בהתגברות כל כך, ולכן אז לא היו זקוקים לכל הציוויים האלו.

אחד מהענינים שנתווספו לאחרונה, הוא ענין הפצת המעיינות חוצה. אמנם אפשר לטעון, מדוע פעילות זו לא היתה קיימת בהיקף כזה אצל הבעש"ט, הה"מ, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, אדמו"ר הצמח צדק, אדמו"ר מוהר"ש ואדמו"ר (מוהרש"ב) נשמתו-עדן. גם הבעש"ט שהיה הוא בעצמו נוסע לפעול להפצת החסידות, הרי מחסידיו – בדרך כלל – לא דרש זאת. החסידים בדורות הקודמים של החסידות, יכלו לשבת על התורה ועל העבודה, ולא היו צריכים לנתק עצמם מסביבתם ולנסוע למקום רחוק. ממילא יכלו ללכת כל יום למקוה חמה ולהתפלל באריכות.

הסדר הזה של היציאה למקום רחוק וכו' (ותרגום לשבעים לשון) התחיל מכ"ק מו"ח אדמו"ר. מדוע, באמת, לא היתה קיימת הנהגה זו לפני כן, הן רואים אנו שגם לאחר פעטרבורג, שאז התחיל הענין של הפצת המעיינות, לא היה זה באופן כזה. אלא שעל כך ישנם שני ביאורים:

(א) כיון שכיום התגבר החושך, ונוצר חושך כפול ומכופל שלא היה כדוגמתו, לכן צריכה להיות העבודה באופן כזה דוקא, לצאת ולפעול על יהודים רבים ככל האפשר.

(ב) כיון שנמצאים אנו בעקבתא דמשיחא, סמוך ממש לפני ביאתו, "הנה זה עומד אחר כתלינו", וכפי שאמר הרבי שצריכים "לצחצח את הכפתורים האחרונים" לקראת בוא המשיח – לכן העבודה כעת היא לברר את ה"בירורים" האחרונים.

מכאן גם ההסבר על הסדר בהפצת המעיינות חוצה, שהנהיג הרבי. למרות שבכלל אין להקשות קושיות על הוראות המתקבלות, כי הרי זה בבחינת "כל המהרהר כו". אך מאחר וחב"ד דורשת למרות זאת להגיע להבנה והשגה בכל דבר שעושים, כדי שגם הנפש הבהמית תבין זאת, שלא יהיה לה תירוץ להתחמק מהעשיה, אפילו לא בבחינת "אמת לא" שפירושו: "אמת לא", כלומר שלא יהיה לה אפילו תירוץ לא נכון – לכן יש להסביר הוראה זו, שהיא ראשית, בגלל החושך המתגבר, וגם – מפני שאנו מתקרבים לקראת המשיח.

משיחת ש"פ שקלים תשכ"ט | רשימת השומעים

פעולתם של השלוחים משלימה את עבודת הבירורים, שכן על ידי התיישבותם של השלוחים בכל רחבי העולם ושימושם במנהגים והשפה של מקום שליחותם, נפעל "בירור" באותו המקום והוא יכול לשמש "דירה" לקב"ה, וכדברי כ"ק אד"ש מה"מ בשיחה הבאה:

..מזה מובנת המעלה בכך שיהודים מתפזרים ומתיישבים בריבוי מדינות שונות בעולם – עד לאופן של "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה" (כברכת הקב"ה ליעקב) – כי דווקא

לכבוש את העולם

"יום ב' פ' חוקת, ד' תמוז: כשבא כ"ק אד"ש ל-770 לקריאת התורה, עמדו כבר הבן השריונים [=הטנקים] וכו' וכשיצא מהמכונת שרו וכו' ועשה [=הניף] הרבה בידיו הק' ובדרך בניסתו ל-770 הביט כל הזמן על הטראקס [המשאיות]".

(מיומן ר' שד"ב שור, קיץ תשל"ד)

ע"י עבודתם של בני ישראל בכל מדינות העולם באופן של התלבשות פנימית (בכל מקום לפי ענינו), עי"ז שמתיישבים ומתגוררים במדינה הזאת, ומתנהגים בענינים המותרים לפי מנהגי המדינה, יכול יהודי לפעול את הבירור והזיכוכ (באופן של מלמטה למעלה) של כל מקום ומקום לפי ענינו הוא, ובאופן שנעשית "דירה לו יתברך בתחתונים", "תחתונים" לשון רבים, כל תחתון (ומקום) בגדרו הוא. משא"כ כאשר נמצאים במקום ההוא באופן עראי, או שמשפיעים שם ממקום

אחר, לא פועלים שם באותו אופן כמו שפועלים כאשר חיים שם בקביעות ובהתיישבות ומתמצאים במנהגי המקום.

נוסף לזה – מתוסף, עי"ז בתוקף והצלחת העבודה, וכמובן בפשטות: הטעם לחילוקי המנהגים (ע"פ תורה) בין מדינה למדינה, הוא מחמת התכונות המיוחדות של המדינה (תכונת המקום, תכונת אנשי המקום וכיו"ב). ולכן, כשמתנהגים על פי מנהג המקום – המתאים יותר לתכונת מקום זה – מביא הדבר הצלחה יתירה. לכן צריך יהודי, המצוי במקום זה, להתנהג לפי מנהג המדינה, עד שהוא צריך גם לנצל את מנהגי המקום בעבודת השם שלו, שהרי ע"י כך מביא הדבר תוספת הצלחה גם בעבודתו בהתאם למנהגי המקום.

[עד שזה גופא, שהדין הוא שצריך לנהוג כמנהגי המקום – פועל, שמנהג המקום נהפך להנהגה שע"פ תורה. כלומר, שבמקרים שאין בדבר משום סתירה להלכה, ההלכה עצמה מחייבת יהודי להתנהג לפי מנהגי המדינה בעניני משא ומתן]

הכח לעבודת השליחות – גילוי ניצוץ משיח

בשיחת ליל שמח"ת התשמ"ו ביאר כ"ק אד"ש מה"מ שהכח שישנו לכל שליח להבין את העולם לגאולה על ידי עבודת הביורורים נובע מהקשר שבין בחי' היחידה – ניצוץ משיח – שבכל יהודי, ובין בחינת היחידה הכללית המתגלה אצל נשיא הדור:

ג. בכדי להקל זאת, ובכדי להביא לידי גילוי עוד יותר את שליחותו של כל יהודי כשליח של הקב"ה – נתן הקב"ה לישראל נשיא בכל דור ודור, ובדורנו – נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, אשר הוי' "גלה סודו אל עבדיו הנביאים",

וכמבואר בשער היחוד והאמונה שמדת הרחמים שלמעלה היא "התגלות אלקות ע"י צדיקים ואותות ומופתים שבתורה". ומאחר ש"אסתכל באורייתא וברא עלמא" – ה"ז כולל גם האותות ומופתים של הצדיקים שבכל דור ודור, וכפי שראינו אותות ומופתים אצל נשיא דורנו.

נשיא הדור נותן כחות לכל אנשי הדור למלא שליחותם לפרסם אלקות בעולם.

ובפרט אלו השלוחים שמינה אותם נשיא הדור בעצמו (או ע"י שלוחו וכו') כשלוחיו בהפצת היהדות בכלל והפצת המעיינות חוצה במיוחד – שעל ידם נמשכים כל עניניו לכל אנשי הדור (כנ"ל).

ומ"מ לאחר שקיבלו נתינת כח מיוחדת מנשיא דורנו – צ"ל עבודה בכח עצמם, כי, כנ"ל, שיטת חב"ד היא שלא יהי' רק "צדיק באמונתו יחי' אל תקרי יחי' אלא יחי'", אלא שלאחרי ה"יחי'" של הצדיק והנשיא צ"ל עבודת כאו"א, "באמונת (שלו) יחי'", בעשר כחות הנפש, על ידם ובהם.

וכשמבצעים את השליחות בפועל, ע"י ניצול עשר כחות הנפש במילואם, נהי' בגלוי הענין דשליח בצירוף יו"ד – "משיח", ועד שנהי' בגלוי ביאת המשיח, כשתהי' אלקות בגלוי, ונגלה כבוד ה' וגו'.

ויותר מזה: כאשר מבצעים את שליחותו של נשיא דורנו בפועל, אזי נהי' בפועל "שלוחו של אדם כמוותו" ממש, כמוותו דהמשלח.

והרי המשלח (נשיא הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר) הנו ה"משיח שבדור", עם כל הפירושים שבדבר, כולל משיח מלשין "משוח" ונבחר ונשיא, ו"משיח" כפשוטו – היות שהנשיא שבכל

דור הינו המשה שבכל דור, אשר משה גואל ראשון הוא גואל אחרון (משיח), והוא ה"יחידה הכללית" של דור זה, שבחינת יחידה זוהי הדרגא דמשיח צדקנו, כמבואר בכתבי האריז"ל.

.. ד. ויובן ענין זה יותר בהקדם הא דאיתא בגט' (כנ"ל) בנוגע לענין "שלוחו של אדם כמותו" — "מה אתם בני ברית אף שלוחכם בני ברית". היינו שכדי שיהי' ענין השליחות, צריך השליח להיות דומה למשלח, שדוקא אז יוכל השליח להיות "כמותו דהמשלח".

.. כשם שהנשיא הוא בחי' יחידה הכללית — משיח — של דור זה, ובדורנו ה"ז נשיא דורנו, כ"ק מז"ח אדמו"ר, כך יש גם בכל יהודי בחי' יחידה שבנפש.

וכמו שאמרו חז"ל בנוגע לכל נשמה: "חמשה שמות נקראו לה, נפש רוח נשמה חי' יחידה", היינו שלכל יהודי יש בחי' יחידה שבנשמתו. ולא רק בנשמה כמו שהיא למעלה, אלא כפי שהיא יורדת ונמצאת בגוף. וכמובן בפשטות, שבכל בוקר מחזיר לו הקב"ה את נשמתו, "נשמה שנתת בי", בכל חמש הדרגות, כולל בחי' יחידה.

וע"פ הנ"ל, ש"יחידה" היא בחי' משיח, נמצא שבכל יהודי יש משיח (יחידה) שבו.

וכמפורש בספר מאור עינים (מהר"ר נחום מטשערנאבל, תלמיד של הבעש"ט והה"מ) שכל יהודי יש לו בנשמתו ניצוץ של משיח.

וכמדובר כמ"פ, שענין זה מובן גם משני הפירושים בחז"ל באותו פסוק "דרך כוכב מיעקב": פירוש אחד דקאי על משיח, ופירוש שני דקאי על סתם יהודי. וע"פ הידוע ששני פירושים באותו פסוק יש שייכות ביניהם, מובן שכל יהודי קשור עם משיח, מכיון שיש בקרבו ניצוץ של משיח.

ובלשון הקבלה הגה בחי' יחידה שבכל נשמה (כנ"ל) זהו ניצוץ קטן, ניצוץ נברא, שהוא דבר אחד — "יחידה ליחדך" — עם ניצוץ בורא.

לפי"ז יובן איך יתכן "שלוחו של אדם כמותו" בנוגע לנשיא הדור ומשיח שבדור אצל כל יהודי — היות שהוא דומה למשלח בענין זה. ועליו לגלות ענין זה ע"י שממלא את השליחות בפועל בעשר כחות הנפש.

ה. יתר על כן:

זה גופא שבכל יהודי יש בו בחי' יחידה שבנפשו ובחי' ניצוץ משיח שבו, ה"ז מלכתחילה — כדי שימלא את השליחות ויביא את המשיח בפועל.

שהרי כלל הוא "כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא ברא דבר אחד לבטלה". ואם כך הדברים בנוגע לכל עניני העולם, הרי עאכו"ב שכן הוא בנוגע לבחי' יחידה — ניצוץ משיח — שבכל נשמה של יהודי, שאין זה לבטלה ח"ו, אלא יש בזה תועלת וכוונה.

ובפשטות: כאשר נתנו ליהודי בחי' יחידה, ניצוץ משיח, לא היתה הכוונה בזה שאותו ניצוץ

"יישן" בקרבו ח"ו, אלא עליו "לשלהב" "ניצוץ" זה, ועד שעי"ז יגלה את בחי' יחידה הכללית, משיח צדקנו.

וזאת עושים (כנ"ל) ע"י שמקיימים את השליחות בכל עשר הכחות. החל מהעבודה עם עצמו, ונוסף לזה – לקיים בכל עשר הכחות את השליחות להפיץ אלקות בחלקו בעולם, ועד בכל העולם; ולגלות את בחי' יחידה (ניצוץ של משיח) בכל יהודי עמו נפגש, ואת ניצוץ האלקות שישנו בכל נברא ונברא (כדלקמן), ועד שעי"ז יגלה בעולם את בחי' יחידה הכללית – משיח.

תרגום משיחת ליל שמח"ת התשמ"ו, לקו"ש חכ"ט עמ' 359 ואילך

יום שלישי ב' שבט

עשרת המבצעים

בשנת התשכ"ז פתח כ"ק אד"ש מה"מ את "מבצע תפילין", שהיה המבצע הראשון לעשרת המבצעים הנוספים, שנפתחו במהלך שנים הבאות. כ"ק אד"ש מה"מ עורר פעמים רבות על העיסוק במבצעים מתוך מרץ והתמסרות ע"מ לדאוג שכמה שיותר יהודים יקיימו מצוות מעשיות. בשיחות הבאות מבאר כ"ק אד"ש מה"מ את הקשר של עשרת המבצעים לגאולה, וכן שהם מביאים למבצע הגדול מכולם, המבצע של הקב"ה - מבצע הגאולה.

המבצע של הקב"ה - מבצע הגאולה

כמדובר קודם שצריך לקשר את ר"ה עם מוצאי ר"ה, זאת אומרת שמר"ה יישמך על כל השנה, לכן כאן המקום לעורר עוד הפעם אודות ה'מבצעים'.

החל ממבצע אהבת ישראל, שהראי" שמיאי" על זה שאהבת ישראל גדולה מאהבת ה', היא מהפסוק "אהבתי אתכם אמר ה'" - שהוא אוהב מה שהאהוב אוהב, וזה הרי קשור עם ר"ה, שאז ה"אהבתי אתכם אמר ה'", ו"ואוהב את יעקב" - בגילוי.

שבנוגע לאהבת ישראל אזי נוסף לזה שהלימוד בזה פועל ומשנה את המוח והרגש הלב, אך אין זה מספיק עדיין, אלא צריך להיות ענין של אהבת ישראל במעשה בפועל.

עד"ז מבצע חינוך, שבהם (הן מבצע אהבת ישראל, והן מבצע חינוך) נכללים כל שאר המבצעים.

עד"ז מבצע תורה, שזה גם כולל כל המבצעים, היות שכל הענינים כתובים בתורה, שהיא

מצוות כלליות שזמנם הוא במיוחד ב'עקבתא דמשיחא'

פעילות "מבצע תפילין" במהלך מלחמת ששת הימים, קיץ התשכ"ז.

נקראת "תורה אור", שהיא מאירה את כל העניינים.

עד"ז מבצע תפילין, מבצע מזוזה, מבצע צדקה, מבצע בית מלא ספרים – יבנה וחכמי, מבצע נרות שבת קודש, מבצע כשרות האכו"ש, ומבצע טהרת המשפחה.

עד למבצע הכי גדול, מבצע הגאולה, שאת הגאולה פועל הקב"ה, אבל היהודים הם המבצעים של הענין, במילא זהו גם ענין של מבצע, היות שזה בא ע"י עבודת האדם, שזהו מה שאומרים בכל ר"ה "תקע בשופר גדול לחירותינו", וכמבואר לעיל (בהמאמר).

ויה"ר שכשיתעסקו בכל המבצעים,

ובכללות התומ"צ ובכל מעשיך לשם שמים ובכל דרכיך דעהו – ובאופן של תענוג, היות שבאים משנה שתחילתה וסיומה בשבת [היות שצריכים להוסיף מחול על הקודש, יוצא שגם הסיום של שנת תשל"ז הוא בשבת] ששבת הרי היא ענין התענוג, תענוג המורכב עד לתענוג הפשוט, וכל מלאכתך עשוי בלי כ"ף הדמיון, היות ש"ועמדו זרים ורעו צאנכם", בביאת משיח צדקנו בעגלא דידן.

משיחות יום ב' דר"ה תשל"ז

המבצעים – מצוות הקשורות לעקבתא דמשיחא

בנוגע למדובר ולהחלטות שצריך להחליט בהתועדויות – כבר דובר אודות זה כמ"פ באריכות גדולה. שבכללות ישנו בכל מקום ומקום את עניניו המיוחדים שהמקום גורם, וכמו שהגמ' מספרת שבקעה מצא וגדר בה גדר, ובזה ישנם כמה חילוקים: במקום אחד ישנה בקעה בנוגע לעירובין, ובמקום שני ישנה בקעה בנוגע לבשר בחלב וכיו"ב;

אבל לאחרי כל הנ"ל ישנם מצוות כלליות שזמנם הוא במיוחד ב'עקבתא דמשיחא': החל מ"אהבת ישראל", עם כל הפעולות שקשורות בזה, שלזה יש שייכות מיוחדת לעקבתא דמשיחא, היות שהגמרא אומרת: "אלו שלא נתגלה עוונם", אלא ישנו הענין של שנאת חנם,

לכן צריכה להיות עיקר העבודה באהבת ישראל.

ובכדי שידעו מה לעשות ואיך לעשות – בא לאח"ז מבצע תורה, שיהיה התמדה ושקידה בלימוד התורה, וכמודבר לעיל שישנה "מ"ע של תורה על כל חכם וחכם מישראל ללמד את כל התלמידים אע"פ שאינן יוצאי ירכו", הרי מזה מובן שאפילו אם הוא חכם רק בערך ליהודי שני יש לו חוב ללמוד תורה עם היהודי השני, ללמוד איתו ענין שבינתיים הוא לא יודע, ואפי' שזה לא יותר מענין של "זוהמא ליסטרון", אבל הגמ' אומרת שבזמן שהוא אומר מה הפי' של המילים, היות שזה נוגע לענין של תורה, הוא נקרא בשם – רבו.

ששני הדברים, הן הענין של אהבת ישראל, והן הענין של "ושננתם לבניך" – קשורים לענין של חינוך, ועד"ז שאר כל המבצעים קשורים עם ענין החינוך:

החל ממבצע תפילין, שהוקשה כל התורה כולה לתפילין, עד"ז גם מבצע מזוזה, שפועלת שיהיה "ה' ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם", שהקב"ה ישמור עליו הן כשהוא בביתו, והן כשהוא יוצא מביתו, כפי שכתוב בשו"ע "כשאדם יוצא מן הבית יניח ידו על המזוזה ויאמר ה' ישמור צאתי וגו'".

לאח"ז בא מבצע צדקה, כמדובר קודם שכתוב בספרים והאדמוה"ז מאריך בזה באגה"ק, שעכשיו עיקר העבודה – היא העבודה של צדקה וגמ"ח. ולאח"ז בא גם מבצע בית מלא ספרים – יבנה וחכמי".

עד"ז גם שלושת הענינים שנמסרו ונשמרים ע"י נשי ובנות ישראל, שהם הינם ה-ג' עמודים שעליהם כל בית ישראל עומד:

הענין של נרות ש"ק, כמו שכתוב במדרש שע"י ההדלקה האשה "מדליקה נרו של עולם" (שלכן נתנו לה את הענין של הדלקת הנר), עד כמו שזהו כפשוטו שהיא מאירה את הבית היהודי, והוא נעשה בדוגמא כפי שהיה אצל "אין קורין אמהות אלא לארבעה", עד לראשונה שבהם – שרה, שאצלה היה "נר דלוק מערב שבת לערב שבת, וברוחניות נמשך ענין זה של הדלקת הנר של שרה אמנו, בהדלקת הנר של כל אשה ובת בישראל.

וכמדובר כמ"פ שאין לומר שהפשט הוא שבע"ש השני לא היה הענין של "נר מצוה ותורה אור", אלא אדרבה, זה נעשה באופן של "מעלין בקודש", שהיא מדליקה נר חדש ואור חדש, ונעשה "מעלין בקודש" ב"נר מצוה ותורה אור".

עד"ז הענין של כשרות האכילה והשתיה, שזה נעשה דם ובשר כבשרו, וכמו שכתוב ברמב"ן ובכ"מ, בנוגע לאיסור של בע"ח הדורסים וטורפים, שזה מוליד טבע של חיה דורסת וטורפת, וכמובא גם בשו"ע בנוגע לחלב שאינו טהור.

עאכו"כ הענין של טהרת המשפחה, שזה קשור עם ביאת משיח צדקנו, שהרי "אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף", ולכן כל אחד צריך לעשות כל התלוי בו שיהיה נשמות

ראויות ומתאימות לקבל פני משיח צדקנו.

ופועלים בכל אלו באופן של חינוך, שחינוך הינו כפי שהרמב"ם אומר בהקדמתו לפיהמ"ש, שכאשר מחנכים ילד, מתחילים באופן של "עפ"י דרכו", שמביאים לו ענינים שיש לו בהם תענוג לפי הבנתו והשגתו, בכדי שלאחמ"כ יעמוד הוא על הענין שהוא טוב מצ"ע.

ויעשו זאת מתוך אהבת ישראל, ובאופן של "ואהת לרעך כמוך", וכפי שמובא בספרים שאהבת ישראל צריכה להיות בדוגמא של "ואהבת את ה' אלקיך" – שעל זה כתוב שצריך להיות "בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך".

וכמו שאומר הצ"צ במצות אהבת ישראל, שהיהודי השני הינו "עצמו ובשרו הוא", ומביא ע"ז המשל שכתוב בירושלמי שזהו בדוגמא של שני ידיים בגוף אחד.

ועושים את כל הענינים באופן של גאולה מה"א-ל זר אשר בקרבך", ובאופן של "אל יבוש מפני המלעיגים", ובמילא יהיה זה באופן של פורץ גדר – גדרו של עולם, שפורצים את כל המדידות והגבלות של ההעלם והסתר של העולם.

שזה מקרב את היעוד "יעלה הפורץ לפנינו" – שזה נאמר על מלך המשיח, יבא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, ובעגלא דידן.

משיחות יו"ד כסלו תשל"ז

ביטול הגלות על ידי המבצעים

. . שע"י כל המבצעים, שוללים ומבטלים את השירים האחרונים שנשארו בגלות, וכאמור לעיל שזה הופך את הענינים האחרונים שעדיין אינם 'קדוש' ועד "על טהרת הקודש", ועאכו"כ הענינים שפועלים גם את ענין הטהרה בכלל, ויהיה ויקויים הענין של "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ".

עד שיהיה הענין של "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר" – שנראה זאת בגילוי, בקרוב, ממש, עוד ברגעים האחרונים של הגלות, ועאכו"כ לאחרי זה – בביאת משיח צדקנו.

יום רביעי ג' שבט

הדפסת התניא

כאמור, הדרך להבאת הגאולה היא הפצת מעיינות החסידות בכל פינה ברחבי העולם. במהלך שנות הנשיאות, הורה כ"ק אד"ש מה"מ להדפיס ולהפיץ ספרי חסידות רבים, אך דומה שלדגש הרב ביותר בנושא זה זכה מבצע הדפסת ספר התניא בכל פינה ברחבי העולם. לקמן תובא סקירה קצרה על התפתחות המבצע, יחד עם הקשר בינו ובין הגאולה האמיתית והשלימה.

פתיחת המבצע

בהתוועדות מוצש"ק עקב, כ"ג מנ"א התשל"ח, הורה כ"ק אד"ש מה"מ לראשונה להדפיס את ספר התניא בכל מדינה בה הוא טרם נדפס:

ומכיוון ונמצאים בסמיכות לח"י אלול, אשר ח"י אלול הינו יום מיוחד הקשור בהפצת המעיינות חוצה, המתחילה ב"תורה שבכתב" של חסידות - ספר התניא,

והיות וישנן מדינות בהן טרם הודפס ספר התניא (מאיזו סיבה שתהיה) - הרי הבקשה לאנ"ש הנמצאים במדינות ההם, שיגשו מיד להדפסת התניא במדינות אלו, ובאופן שעד ח"י אלול תושלם ההדפסה, ויוכלו ללמוד בספרי תניא אלו (ועל כן מדברים על כך כעת, ולא ממתינים אפילו לר"ח אלול, על מנת שיהיה עוד שבוע על מנת לפעול בזה).

משיחות מוצש"ק עקב, כ"ג מנ"א התשל"ח

בשנת התשד"מ עורר כ"ק אד"ש מה"מ שוב על הדפסת התניא

והורה שבכל מקום בו עדיין לא הספיקו להדפיס את ספר התניא יזדרזו להדפיסו בעת:

מן הנכון שבכל המקומות שעדיין לא הדפיסו את ספר התניא, יזדרזו – באופן ד"מהדרין מן המהדרין" – להדפיסו עוד בימי חנוכה.

ובמקומות שלא יספיקו להדפיס בימי חנוכה – יסיימו את ההדפסה לקראת כ"ד טבת, יום ההילולא של אדמו"ר הזקן, בעל התניא.

ואלו שלא יספיקו עד אז – יסיימו לכל הפחות עד פורים קטן, ועכ"ס – עד פורים דאדר שני, שהרי שנה זו היא שנת העיבור, ובזה גופא – שנה שלימה, שמספר הימים שבה הוא הכי גדול, ובזה מודגש שבשנה זו ישנו ריבוי אור – כי "יום" ענינו "אור", כמ"ש "ויקרא אלקים לאור יום", היינו, שבכל יום ויום צריך יהודי להוסיף באור, הן בנוגע לעצמו והן בנוגע לעולם כולו.

משיחות א' טבת התשד"מ

מטרת הדפסת ספר התניא

באותה השנה, ביאר ב"ק אד"ש מה"מ את המעלה המיוחדת שבהדפסת ספר התניא, ושייכותו להבאת הגאולה האמיתית והשלימה:

דובר כמ"פ שהגאולה העתידה תהי' באופן שאפילו יהודי אחד בלבד לא ישאר בגלות – "כימי צאתך מארץ מצרים", שאף א' לא נשאר בגלות מצרים, ודלא כגלות בבל, מדי ופרס כו', שגם לאחרי הגאולה נשארו יהודים בגלויות אלו.

ומזה מובן שגאולתו של כאו"א מישראל נוגעת לגאולה דכלל ישראל, וכן לגאולה ד"שכינתא בגלותא" – שהרי כל זמן שיהודי א' בלבד נמצא בגלות, מעכב הדבר את הגאולה דכלל ישראל והגאולה ד"שכינתא בגלותא", ולכן, צריכים להשתדל לפעול אצל כאו"א מישראל שיהי' מוכן לגאולה.

וענין זה נפעל ע"י הפצת התורה בכל מקום שנמצאים יהודים, ועד למקום שלא נמצא בו אלא יהודי א' בלבד, ובפרט ע"י הפצת פנימיות התורה ("יפוצו מעינותיך חוצה") בכל מקום ומקום, שע"ז פועלים ש(מקום זה, ובעיקר) כל היהודים שנמצאים במקום זה יהיו מוכנים לגאולה העתידה – שנפעלת ובאה ע"י הפצת המעיינות חוצה.

וכדי שיהי' הענין ד"יפוצו מעינותיך חוצה", היינו, שה"מעייין" עצמו יבוא "חוצה" (ולא רק ההתפשטות של מי המעיין) – לא מספיק להביא ספרי תניא (תושב"כ דתורת החסידות)

הדפסת התניא – הוצאת האלף

לקראת יום י"א ניסן התשד"מ, הושלמה הדפסת המהדורה האלף של ספר התניא. מהדורה זו כללה אף את צילומי כל דפי השער של המהדורות השונות שהודפסו בהוראת כ"ק אד"ש מה"מ. בהתוועדות י"א ניסן, הורה כ"ק אד"ש מה"מ לחלק את הספר לכל אחד מהנוכחים, עובדה המעידה אף היא על גודל החביבות שבמבצע זה אצל כ"ק אד"ש מה"מ.

לכל מקום ומקום, אלא צריכים להדפיס את ספר התניא בכל מקום ומקום, שמשמעות הדבר – שבמקום זה נמצא ה"מעייין" (מקור המים) עצמו, שכן, במקום זה נדפס ספר התניא,

ולא זו בלבד שה"מעייין" נמצא במקום זה, אלא גם באופן ד"יפוצו" – שהרי אין להסתפק בהדפסת ספרי התניא שישארו בתוך כריכתם... ("צווישן די טאוולען"), אלא הכוונה היא שילמדו בספרי התניא (כמדובר בארוכה בהתוועדות שלפנ"ז (שיחת ש"פ בא ג' שבט)) – היינו, שה"מעייין" הוא באופן של הפצה, "יפוצו מעינותיך", גם במקום שעד עתה לא נדפס שם ספר התניא – "חוצה".

וכאמור – עי"ז ממהרים את הגאולה האמיתית והשלימה בביאת משיח צדקנו, שאז יצאו כל בני מהגלות, "וכספם וזהבם אתם", כולל – ספרי התניא שנדפסו בכל מקום ומקום, שישארו אצל תושבי המקום עד ביאת גואל צדק.

משיחות ש"פ תרומה התשד"מ

הדפסת ספר התניא מממשת את הוראת מלך המשיח לבעש"ט "יפוצו מעינותך חוצה", כי

דווקא כאשר **מדפיסים** את ספר התניא בכל מקום בעולם הרי זה מורה שלמקום זה עצמו הגיעו מעיינות החסידות עצמם, היות ומקום זה נעשה ל"מקור" ו"מעייין" בו נדפס ספר התניא, אם כן, רק על ידי כך ניתן להשלים בפועל את בירור העולם כולו לקראת הגאולה.

בעקבות שיחות אלו, החלה התעוררות מחודשת בקרב החסידים סביב העיסוק בהדפסת ספר התניא בכל קצווי תבל, לקמן לוקטו מספר שיחות מהן ניכר גודל הנחת שהסבה פעולה זו לכ"ק אד"ש מה"מ.

מדינה נוספת – "איכות" חדשה

בימים אלו נתקבלה בשורה טובה שהדפיסו ספרי תניא ברובם ככולם של עיירות במדינה אחת (ברזיל), וכל זה – במשך זמן קצר ובהמשך אחד!

דהנה, נוסף על גודל העילוי שבהדפסת ספר התניא אפילו במקום אחד בלבד, שכן, פעולה זו בכחה להכריע את העולם כולו לכף זכות ולהביא תשועה והצלה, כפס"ד הרמב"ם, ועאכו"כ כאשר מדובר אודות הדפסת ספר התניא בכ"כ מקומות, צ"ט מקומות, ק' או ק"א מקומות, שאז אין זו רק הוספה במספר המקומות, אלא יש בזה עילוי מיוחד – שניתוספה מציאות (איכות) חדשה – מדינה!

משיחות ש"פ כי תשא התשד"מ

הדפסת התניא – זכות הכי גדולה

בהמשך להמדובר אודות הדפסת התניא בכל מקום ומקום – הרי כאן המקום לבשר "בשורה טובה":

בימים האחרונים הדפיסו את ספר התניא במקום נדח, אי נדח, שמצאו שם כמה משפחות של יהודים! והביאו ספר תניא שנדפס שם – לכאן, לד' אמות של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבהם עבד את עבודתו במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, בתפלה, בלימוד התורה וקיום המצוות, ובכל הפעולות דהפצת היהדות והמעיינות חוצה, והרי "קדושה אינה זזה ממקומה", וכפס"ד הרמב"ם: "קדושת כו' מפני השכינה, ושכינה אינה בטלה".

ואשרי חלקם וגדול זכותם של כל המתעסקים בזה, ומהם יראו וכן יעשו – לחטוף ("אריינכאפן") ולנצל את רגעי הגלות האחרונים כדי לסיים את הדפסת ספרי התניא [ופשוט, שלא שייך בזה הלשון "שיריים", מכיון שההדפסה בכל מקום פרטי היא דבר חשוב ביותר] בכל עיר ועיירה שדרים בה יהודים,

וזאת – לא רק במקום שדרים בו רבים מישראל, עכ"פ עשרה מישראל, אלא אפילו במקום שיש בו יהודי אחד בלבד, כדברי המשנה "מנין אפילו אחד, שנאמר בכל המקום. אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך", "אבוא גו' וברכתך" דייקא – הקב"ה בעצמו!

משיחות ש"פ פקודי התשד"מ

עם ספרי התניא נצא לקבל פני משיח צדקנו

מן הראוי לחתום את נושא זה בדברי כ"ק אד"ש מה"מ בש"פ נח התשמ"ה, המדגישים עוד יותר את הקשר בין הדפסת התניא לביאת משיח צדקנו:

ויה"ר שבקרוב ממש נצא – עם ספרי התניא – לקבל את פני משיח צדקנו,

ואז יראו למשיח צדקנו את כל מה שפעלו בהפצת המעיינות חוצה, כולל ובמיוחד – הדפסת ספר התניא בכל מקום ומקום, בהתאם למענה מלך המשיח להבעש"ט שיבוא כאשר "יפוצו מעינותיך (דהבעש"ט) חוצה", והרי ענין זה קשור עם ספר התניא – שעל ידו באה תורתו של הבעש"ט באופן של הבנה והשגה, "יתפרנסון מיני" [וכידוע דברי כ"ק מ"ח אדמו"ר בביאור הלשון "וכעת ישמח ישראל" בהסכמה לספר התניא – דקאי על הבעש"ט], ולכן, הדפסת ספר התניא בכל מקום ומקום, תוכנה – הבאת המעיינות דתורת החסידות במקום "חוצה", בכל מקום ומקום.

וענין זה שייך במיוחד לחג הגאולה י"ט בסלו – כהשיחה הידועה שעיקר הענין ד"יפוצו מעינותיך חוצה" התחיל לאחרי הגאולה די"ט כסלו. ובכללות – שייך הדבר לכל חודש כסלו, הנקרא "חודש הגאולה", החל מר"ח כסלו, ובפרט – יו"ד כסלו.

ויה"ר שהפעולות דהפצת המעיינות חוצה, ובמיוחד – הדפסת ספר התניא בכל מקום ומקום, שבענין זה אוחזים כבר ב"אלף השלישי"... – ימהרו ויזרו עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ובנין ביהמ"ק השלישי (כנגד אלף השלישי).

משיחות ש"פ נח התשמ"ה

סיכום

במהלך שנות הנשיאות, הוביל כ"ק אד"ש מה"מ פעולות רבות שנועדו להבין את העולם לקראת הגאולה האמיתית והשלימה. בשער זה נתבאר תוכנה של עבודת השליחות, עשרת המבצעים והפצת המעיינות על ידי הדפסת ספר התניא בכל רחבי תבל לקראת הגאולה.

ש ע ר ש ל י ש י

יעמוד מלך

”המינוי דוד מלכא משיחא הרי כבר היה,
צריכה להיות רק קבלת מלכותו על ידי העם
וההתקשרות בין המלך והעם בשלימות הגילוי -
בגאולה האמיתית והשלימה”

משיחת ש"פ משפטים התנש"א ס"י

לאחר שני השערים הקודמים העוסקים בהגדרת תפקידו של דורנו ובפעולות שנעשו במהלך שנות הנשיאות על מנת להביא את הגאולה בפועל ממש, יעסוק שער זה בתקופה בה נשלמת עבודתו של דורנו ומגיע זמנה של הגאולה להתגלות בעולם.

תהליך הגאולה, מתחיל לכל לראש בהתגלותו של מלך המשיח, המאפשרת את השלבים הבאים בהמשכת הגאולה בעולם.

לצורך גילוייו של מלך המשיח, נדרש שעם ישראל יכירו בו ובמלכותו האלוקית, ויקבלו אותו על עצמם כמלך המשיח.

יום חמישי ד' שבט

הגיע זמן הגאולה

על שנת התשנ"א, ובהקשר למלחמת המפרץ שהתרחשה באותה השנה, אמר כ"ק אד"ש מה"מ שזו "שנה שמלך המשיח נגלה בו", בשיחות הקודש משנה זו ומשנת התשנ"ב, ניתן לראות כיצד עבודתו של דורנו על מנת להביא את הגאולה - הושלמה:

תם זמן העבודה בגלות

באמור לעיל, על מנת להביא את הגאולה על דורנו לברר את העולם כולו, במיוחד על ידי הפצת מעיינות תורת החסידות בכל קצווי תבל. בשיחה הבאה מודיע כ"ק אד"ש מה"מ שבעת תם הזמן לעבודה בגלות ותפקידו של דורנו הושלם:

בי"ט כסלו דשנה זו מלאו קצ"ב שנים להגאולה די"ט כסלו בפעם הראשונה (התקנ"ט - התנש"א), שמספר קצ"ב הוא (א) אותיות "קבץ" שמרמז שכבר נסתיימה העבודה בזמן הגלות בקיבוץ ואסיפת הניצוצות (שבשביל זה הגלה הקב"ה את ישראל לבין האומות) שבכל העולם כולו (עם כל פרטי השינויים האפשריים), וגם (ב) "קצב" - מלשון קצבה והפסק, ו"קצב שנה", קצבת זמן, היינו, שכבר נפסק ונקצב ונסתיים הזמן (וכל עניני העבודה שפעלו בזמן זה) דהפצת המעיינות חוצה שהתחיל בי"ט כסלו לפני קצ"ב שנה, ומוכנים כבר לקיום ההבטחה שכשיפוצו מעיינותיך חוצה אתי מר דא מלכא משיחא.

משיחת ש"פ וישב התנש"א סי"א

”כלו כל הקיצין” כפשוטו ממש

הגדרות נפלאות למהותה המיוחדת של התקופה, ניתן למצוא פעמים רבות בשיחות הקודש מחודשי קיץ התשנ”א, בהן הגדיר כ”ק אד”ש מה”מ בריבוי ביטויים מפורשים את ימים אלו כזמן בו ”כל כל הקיצין” והגיע העת להתגלות משיח:

וְיָבִיאוּ אֶת כָּל הַקִּיצִין וְיִשְׁמְרוּ אֶת כָּל הַקִּיצִין וְיִשְׁמְרוּ אֶת כָּל הַקִּיצִין:

כל רגע כפשוטו הוא זמן הגאולה

שיטה הנפוצה - בל' חז"ל וכהוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר לדורנו:

עמדו הכן כולכם, וכל רגע ממש כפשוטו הוא זמן הגאולה

..מדובר ומודגש ביותר בזמן האחרון ממש ע”ד הצורך בפעולתו של כאו”א מישראל לעשות כל התלוי בו להביא את משיח צדקנו בפועל ממש תיכף ומיד ממש,

- כיון שבימינו אלה ממש (עם סיומו של חודש ניסן דהי' תהא שנת אראנו נפלאות) ”כלו כל הקיצין” (”קץ הימים” ו”קץ הימין”) כפשוטו ממש, ובודאי שתיכף ומיד בא משיח צדקנו, וכאו”א מראה באצבעו ואומר ”הנה זה (מלך המשיח) בא”, שכבר בא (בלשון עבר) ברגע שלפני רגע זה

..

משיחת ש”פ תזו”מ התנש”א ס”א

נוסף לכך שנמצאים בסמיכות ממש לגאולה האמיתית והשלימה, הרי, שנה זו היא (תהא) שנת נפלאות אראנו” (כהר”ת דמנין השנה שנתפשט בתפוצות ישראל), השנה שבה יקויים היעוד ”כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות”, וכבר ראו בפועל ”נפלאות” המעידים שזוהי ה”שנה שמלך המשיח נגלה בו”, ועד ל”שעה שמלך המשיח בא . . והוא משמיע להם לישראל ענוים הגיע זמן גאולתם” (כדברי הילקוט שמעוני), ועד להכרזה ש”הנה זה (המלך המשיח) בא”, שכבר בא, היינו, שעומדים כבר על סף התחלת ימות המשיח, על סף התחלת הגאולה, ותיכף ומיד המשכתה ושלמותה.

משיחת ש”פ בלק התנש”א ס”ח

הפצת המעיינות – "די והותר"

באותה התקופה, הודיע כ"ק אד"ש מספר פעמים נוספות כי עבודת הפצת המעיינות חוצה הושלמה:

. . כפי שנתחדש במיוחד בדורנו זה גם ובמיוחד בחצי כדור התחתון (שבו לא הי' הגילוי דמ"ת), שבו נקבע מושבו של נשיא הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, משה שבדורנו, ומשם מופצים המעיינות בכל קצוי תבל ממש, ובמשך יובל שנים ("עולם"), אשר, ע"י ההוספה בהפצת המעיינות חוצה (שכבר היתה באופן ד"די והותר"), "דע את אלקי אביך", "לדעתך", זוכים תיכף ומיד ל"אותו הזמן. . (ש)לא יהי' עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד, ולפיכך יהיו ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישיגו דעת בוראם כפי כח האדם, שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

משיחת ש"פ שלח התנש"א סי"ג

ישנה הפצת המעיינות ב'חוצה' המרוחק ביותר

. . יג. כיון שכבר סיימנו את כל הענינים ד"מעשינו ועבודתינו", ובמילא צועקים ותובעים "עד מתי" (כמדובר לעיל) – נשאלת מיד השאלה המרעישה: כיון שכבר נפעלו כל הענינים – כיצד יתכן, שמשיח צדקנו עדיין לא בא!?!...

יד. ואולי יש לומר:

ידועה אגרת הבעש"ט בה הוא מוסר את המענה של מלך המשיח על השאלה (דהבעש"ט) "אימתי אתי מר" – "לכשיפוצו מעינותיך חוצה". דהיינו, שביאת המשיח תלוי' בהפצת המעיינות חוצה, שמעיינותיך דתורת החסידות יופצו ויגיעו עד ב"חוצה" – בפרטים והענינים הכי חיצוניים ורחוקים דהבריאה.

וכיון שלאחרי ריבוי הפעולות דרבתינו נשיאינו עד עתה בהפצת המעיינות חוצה, ובריבוי הכי גדול, עד בכל חוגי ישראל (כדלקמן) משיח עדיין לא בא – מסתבר אולי לומר, שישנו עוד סוג יהודים שאליהם הפצת המעיינות לא הגיעה, כדלקמן.

הרי לא צריכים להאריך עד כמה פעלו רבותינו נשיאינו במשך הדורות בהפצת המעיינות חוצה – כיון שכל אחד יכול לראות זאת,

החל מגילוי תורת החסידות ע"י הבעש"ט, ואח"כ – ההוספה שנתוספה בזה מדור לדור ע"י רבותינו נשיאינו, עד לדורנו זה, שבו העבודה דהפצת המעיינות חוצה נתרחבה – ע"י כ"ק

מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ובפרט אחרי בואו לחצי כדור התחתון) – באופן נעלה יותר לגבי כפי שהי' לפני"ז:

נוסף על כל הביאורים וההסברים וכו' בפנימיות התורה שנתוספו בדורנו זה (מיוסד על הכללים דפנימיות התורה שניתנו לפני זה), נעשתה הפצת המעיינות חוצה באופן – שמקיף וחודר את חוגי היהדות הרחבים ביותר בכל מקום, יהודים מכל סוגי שכבות החיים; והפצה בכל קצוי תבל, בכל חלקי וקצות העולם. כולל ובמיוחד – ע"י התרגום של ענינים בחסידות ללשונות דאומות העולם, המאפשר את הגישה אליהם לכל אחד;

וע"י כל הנ"ל – הגיעו מעיינות תורת החסידות לכל סוג (עכ"פ) מבנ"י ב"חוצה", עד גם ב"חוצה" שאין חוצה הימנו, באופן שכאו"א מישראל – באיזה מקום ודרגה שהוא רק לא יהי' – יש לו (עכ"פ) הכח והיכולת (אפילו אם לעת-עתה עדיין אין לו כל שייכות גלוי' לזה) להשתייך ולהתקשר למעיינות החסידות בחייו.

וכיון שלאחרי כל זה, כל ריבוי הפעולות בהפצת המעיינות חוצה עד עתה, ובריבוי הכי גדול, משיח עדיין לא בא – אולי יש מקום לומר (לכאורה), שעדיין נותר סוג ותחום מסויים ב"חוצה" שאליו ה"מעיינות" עדיין לא הגיעו עד עתה. ואולי זוהי המניעה האחרונה ל"אתי מר" (שבא כתוצאה מהפצת המעיינות חוצה).

טו. ועלתה בדעתי סברא – שישנו סוג שלם דאותיות הכתב – שאליו עדיין לא הגיעו מעיינות תורת החסידות (ע"פ הידיעות שהגיעו לכאן):

עבור אנשים – ל"ע – שאין ביכולתם לראות ר"ל (בהיותם "סגי-נהור"), המציאו כתב מיוחד, שנקרא (בלשון המדינה) "ברייל", שבו אותיות הכתב בולטות, כך שגם אדם שהוא סגי נהור ר"ל, יכול למשש ולהרגיש באצבעותיו את האותיות, ועי"ז לדעת מה כתוב שם.

ומובן מאליו, שזהו מעמד ומצב גמור ד"חוצה", ויתירה מזה – "חוצה" שאין חוצה הימנו, כמובן מזה גופא – שלאחר כל ההשתדלויות ופעולות בהפצת המעיינות חוצה, שעל ידם הגיעו בכל מקום (כנ"ל סי"ד), לא הגיעו (עד עתה) ב"מקום" זה.

טז. ועכשיו נתוסף חידוש, שבימים האחרונים הודפס ספר התניא ב"ברייל" – ועי"ז נפעל חידוש בהפצת המעיינות, שזה הגיע גם לסוג חדש ד"חוצה" (עבור "סגי-נהור")!

והגם שתניא זה לא הגיע לע"ע לכל בנ"י השייכים לזה – הרי עצם הענין שישנה בעולם מציאות של ספר תניא ב"ברייל" – זה גופא מביא את ה"מעייין" דחסידות גם בסוג זה ד"חוצה"; ונותן את האפשרות שלמעיינות החסידות תהי' גישה גם לאותם יהודים הנמצאים ר"ל במעמד ומצב זה, שבחייהם תהי' להם שייכות לתורת החסידות.

ובפרט – שתניא זה כבר הגיע לבית זה, בית הכנסת, בית המדרש, ובית מעשים טובים שנמצא בד' אמות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בעשר שנים האחרונות שלו בעלמא דין

(ד"קדושה לא זזה ממקומה") – המקור להפצת המעינות חוצה בכל קצוי תבל. וזכינו להמשיך את עבודתו בביהמ"ד וביהמ"ט זה (גם ע"י עריכת התוועדות חסידיות וכיו"ב במקום), כולל ובמיוחד – העבודה בהפצת המעינות חוצה, ובהוספה באופן דמעלין בקודש.

ויש להוסיף, דכיון שספר התניא הוא "תורה שבכתב דחסידות", הרי מובן שבתניא כלולים כל הענינים דמעיונות הבעש"ט דתורת החסידות [כפי שבתושב"כ כלולה כל התושבע"פ, "ליכא מידי דלא רמיזי באורייתא"]. ובפרט שיש לומר, שבתניא ישנה גם תורה שבעל-פה דחסידות (תושבע"פ – בתושב"כ גופא) – חלק החמישי, קונטרס אחרון, ע"ד ספר דברים (ספר החמישי), "משנה תורה" – שנקרא (והוא מקור ל) "תורה שבע"פ".

יז. הנקודה העיקרית בכל האמור לעיל – הרי היא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בפועל ממש. במילא – בין אם להאמור לעיל ישנה שייכות לזה, בין אם לאו – הרי עכשיו (לאחרי שכבר פעלו גם ענין זה בהפצת המעינות חוצה) דבר ברור, שתיכף ומיד ממש צריכה כבר לבוא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו! . .

משיחת ש"פ עקב התנש"א, סי"ג ואילך.

הסתיימה עבודת השליחות

בנוסף להודעה על השלימות בהפצת המעינות, מודיע כ"ק אד"ש מה"מ שעבודתם של השלוחים במשך כל שנות הדור השביעי – הושלמה אף היא, וכעת עבודת השליחות הינה – לקבל את פני משיח צדקנו:

א. בעמדנו בהתחלתו ובפתיחתו של כינוס השלוחים העולמי – השלוחים שי' של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בכל מרחבי תבל, בארבע כנפות הארץ – צריך להזכיר, בראש ובראשונה, את היסוד, ולבטא את התפקיד של השלוחים בדורנו זה בכלל, ובמיוחד – החידוש שנתוסף במיוחד בזמן האחרון בעבודת השליחות: לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה.

כמדובר כמ"פ, שנוסף על הנקודה המשותפת בכללות עבודת השליחות של בני-ישראל בכלל כשלוחיו של הקב"ה, שהיא "אני נבראתי לשמש את קוני", ובפרט של השלוחים של נשיא דורנו – נקודה המשותפת ששווה בכל הזמנים – מתוסף מוזמן לזמן חידוש בשליחות, שליחות מיוחדת, שהיא חודרת והיא ה"שער" שעל ידו "עולים" כל עניני השליחות; ועאכו"כ בנדו"ד – חידוש כללי ועיקרי, שאינו רק פרט (או כלל) נוסף בשליחות, אלא עיקר וענין כללי ביותר, ועד הענין הכי כללי ביהדות – הכנה לביאת משיח צדקנו – שמקיף את כל הנקודות והפרטים של עבודת השליחות.

וכפי שכבר דובר פעמים רבות (ובפרט בחודשים והשבועות האחרונים): ע"פ הודעת חז"ל שכבר "כלו כל הקיצין", והודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר עשו תשובה גם כן, עד שכבר סיימו את כל עניני העבודה (אפילו "לצחצח את הכפתורים"), ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו – הרי העבודה והשליחות עכשיו היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש!

משיחת ש"פ חיי שרה התשנ"ב ס"א

הושלם בירור כל עניני העולם

בנזכר לעיל, על ידי עבודתם של השלוחים והפצת המעיינות נפעלת "עבודת הבירורים" בכל העולם כולו. כעת, מודיע כ"ק אד"ש מה"מ שהעולם כבר מבורר ומוכן לגאולה:

. . יש השואלים: הרי הגאולה תלוי בכך ש כל העולם יהי' מוכן לכך, לא רק אדם אחד או מספר אנשים, לא רק חלק אחד של העולם – אלא כל העולם, שהרי הגאולה קשורה ותלוי' בקיבוץ נדחי ישראל מארבע כנפות הארץ, וגם בבירורן של אומות העולם בכל הארצות.

היכן רואים – שואלים – שינוי בעולם, שהעולם כיום מוכן יותר לגאולה מאשר בדורות הקודמים!?

ב. ויובן זה בהקדם הטעם לכללות השתלשלות מסעיהם של בני ישראל בגלות ממקום למקום:

אף על פי שפיזורם של בני ישראל במדינות השונות ברחבי תבל ("מפוזר ומפורד בין העמים") הוא ירידה בחיצוניות, וככל שהפיזור רב יותר כך הירידה גדולה יותר – אומרים חז"ל כי "צדקה עשה הקב"ה לישראל שפיזרן לבין האומות", וידוע הפירוש (הפנימי) בזה, שזהו בגלל המעלה שבאה ע"י עבודתם של בני ישראל בכל מקום ומקום, אשר הם מתיישבים בהתיישבות במדינה זרה, והם "מתלבשים" (באופן המותר ע"פ ההלכה) במנהגי המקום והמדינה (מדברים בשפת המדינה בעניני חול וכו'), בכל מקום ומקום לפי ענינו, לפי תכונות המקום ותכונות אנשי המקום,

וכדברי חז"ל – "אזלת לקרתא הלך בנימוסי", עד שהדין הוא: "זוה עיקר גדול בכל דברי משא ומתן הולכין אחר לשון בני אדם באותו המקום ואחר המנהג", "העיקר הגדול בדברים אלו (ש)הוא מנהג המדינה", מנהגי המדינה של אומות העולם (אשר הם רוב תושבי מדינות חוץ לארץ), בכדי לנצל מנהגים אלו לעבודתו ית', שהרי "כל מעשיך יהיו לשם שמים" ו"בכל דרכיך דעהו", עד – שזה גם "יוסיף" בתורה ומצוות.

היכוננו לביאת המשיח

שלט חוצות המבשר על בוא הגאולה,
קיצ' התנש"א.

ובלשון החסידות בביאור מאמר חז"ל "לא הגלה הקב"ה את ישראל לבין האומות, אלא כדי שיתוספו עליהם גרים", ש"גרים" רומז ומתייחס לניצוצות הקדושה המצויים בכל עניני העולם, וזה ש"הגלה הקב"ה את ישראל" במקומות שונים בעולם, הרי זה בכדי לברר, לזכך ולהעלות את הניצוצות המצויים באותו מקום. ולכן "צדקה עשה הקב"ה לישראל שפיוזן לבין האומות" – כי עי"ז מתוספת המעלה מעבודתם

בבירור ניצוצי הקדושה המצויים (במנהגי) כל מדינה ומדינה ובכל מקום ומקום.

מזה מובנת המעלה בכך שיהודים מתפזרים ומתיישבים בריבוי מדינות שונות בעולם – עד לאופן של "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה" (כברכת הקב"ה ליעקב) – כי דווקא ע"י עבודתם של בני ישראל בכל מדינות העולם באופן של התלבשות פנימית (בכל מקום לפי ענינו), עי"ז שמתיישבים ומתגוררים במדינה הזאת, ומתנהגים בענינים המותרים לפי מנהגי המדינה, יכול יהודי לפעול את הבירור והזיכוך (באופן של מלמטה למעלה) של כל מקום ומקום לפי ענינו הוא, ובאופן שנעשית "דירה לו יתברך בתחתונים", "תחתונים" לשון רבים, כל תחתון (ומקום) בגדרו הוא. משא"כ כאשר נמצאים במקום שהוא באופן עראי, או שמשפיעים שם ממקום אחר, לא פועלים שם באותו אופן כמו שפועלים כאשר חיים שם בקביעות ובהתיישבות ומתמצאים במנהגי המקום.

נוסף לזה – מתוסף, עי"ז בתוקף והצלחת העבודה, וכמובן בפשטות: הטעם לחילוקי המנהגים (ע"פ תורה) בין מדינה למדינה, הוא מחמת התכונות המיוחדות של המדינה (תכונת המקום, תכונת אנשי המקום וכיו"ב). ולכן, כשמתנהגים על פי מנהג המקום – המתאים יותר לתכונת מקום זה – מביא הדבר הצלחה יתירה. לכן צריך יהודי, המצוי במקום זה, להתנהג לפי מנהג המדינה, עד שהוא צריך גם לנצל את מנהגי המקום בעבודת השם שלו, שהרי עי"י כך מביא הדבר תוספת הצלחה גם בעבודתו בהתאם למנהגי המקום.

[עד שזה גופא, שהדין הוא שצריך לנהוג כמנהגי המקום – פועל, שמנהג המקום נהפך להנהגה שע"פ תורה. כלומר, שבמקרים שאין בדבר משום סתירה להלכה, ההלכה עצמה מחייבת יהודי להתנהג לפי מנהגי המדינה בעניני משא ומתן].

. . ג. עפ"ז מובן העילוי של דורנו זה לגבי הדורות שלפנ"ז. בדורות הקודמים לא היו בני ישראל מפוזרים כ"כ בכל קצווי תבל כפי שהוא בדורנו זה. לא מיבעי בזמן שבית המקדש הי

קיים כשבני ישראל היו בארץ ישראל (וסביבתה), אלא אפילו בדורות הראשונים של הגלות, התגוררו יהודים רק במדינות מסויימות, על כל פנים רק בחצי כדור העליון; משא"כ בדורות שלאח"ז – התפזרו בנ"י במדינות רבות יותר, עד גם בחצי הכדור התחתון (באמריקה וכו'), ובכל דור ודור נתוסף בזה עוד יותר, עד לדורנו אנו – אשר בו יהודים מצויים בכל קצוי תבל ממש, והם מקיימים שם תומ"צ, ובאופן של התלבשות לפי מנהגי המקום, ועד שהקימו וממשיכים להקים, מוסדות של תורה ומצוות בכל מקום ומקום לפי ענינו.

כשמתבוננים בזאת – אפילו לרגע קל – רואים את העילוי שבדורנו אנו לגבי הדורות שלפנינו, בזה שישנו הבירור והזיכוך של כל מדינה ומדינה שבעולם.

וע"פ המדובר לעיל (וכמה פעמים), שלפי כל הסימנים, כבר סיימו את כל הבירורים, הרי מובן מדוע אוחזים כבר בשלב הגאולה.

יום ראשון ז' שבט

לקבל פני משיח צדקנו

תפקידו של דורנו, לאחר שהושלם בירור העולם והפצת תורת החסידות, מתבטא בעבודה חדשה ונעלית יותר, הקשורה בגילוי של מלך המשיח עצמו, על ידו מתגלה בעולם הגאולה האמיתית והשלימה.

מה שנותר כעת – קבלת פני משיח צדקנו

בשיחה זו מגדיר כ"ק אד"ש מה"מ את העבודה שנותרה על מנת להביא את הגאולה – לקבל פני משיח צדקנו, הנמצא כבר בעיצומה של השליחות לגאול את בני ישראל:

בזה גופא – שזה שייך לכינוס השלוחים בכל שנה ושנה – נתוסף החידוש בשנה זו במיוחד, בקשר של עבודת השליחות של "שלח נא ביד תשלח", השליחות של משיח צדקנו:

דובר לעיל (סעיף א), שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הודיע, שכבר סיימו את כל עניני העבודה, וכבר עומדים מוכנים, "עמדו הכן כולכם", לקבלת פני משיח צדקנו.

מזה מובן, שמאחר שהשלוחים עומדים כבר מזמן לאחר מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, ומזמן לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכבר סיימו את השליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ"ל), ואעפ"כ עדיין לא באה בפועל ממש הגאולה האמיתית והשלימה – צריך לומר, שעדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל.

והוא: ע"פ הידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל", "א' הראוי מצדקתו להיות גואל וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו", וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, המשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיימו את כל הענינים – הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה"שלח נא ביד תשלח", השליחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר. ומזה מובן, שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש, בכדי שיוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות!

. . לכל לראש – צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השלוחים, שעבודת השליחות עכשיו ושל כאו"א מישראל מתבטאת בזה – שיקבלו את פני משיח צדקנו.

כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, צריכים להיות חדורים בנקודה זו – כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו.

ד"מ ח"ש סי"ג - י"ד

"קבלת פני משיח צדקנו" איננה עוד סוג עבודה כחלק מההכנות הכלליות לגאולה, אלא הכנה לקבלת מלך המשיח עצמו, על מנת להבין את מהותה וחשיבותה של עבודה זו, יש לבאר תחילה את מקומו של מלך המשיח בתהליך הגאולה.

הגאולה – רק על ידי משיח

בפרק י"א של הלכות מלכים, מביא הרמב"ם שלוש ראיות מן התורה על ביאת משיח. כ"ק אד"ש מה"מ מבאר שהצורך בהבאת הראיה השניה ("אף בבלעם הוא אומר ושם ניבא בשני המשיחים") הוא מכיוון שבראיה זו מפורש שהגאולה תהיה דווקא על ידי מלך המשיח:

. . כוונת הרמב"ם כאן (בהלכות מלכים) היא על האמונה במלך המשיח, היינו שנוסף על החיוב להאמין בכללות ענין הגאולה, שהקב"ה עתיד לגאול את ישראל (באיזה אופן שהוא), חייבים להאמין במלך המשיח (עם פרטי עניניו ומעלותיו המבוארים ברמב"ם בפרק זה), כדיוק לשון הרמב"ם "וכל מי שאינו מאמין בו"; ודבר זה אינו מפורש בפסוק "ושב ה'א את שבותך גו' וקבצך וגו' והביאך ה'", אלא רק ב"פרשת בלעם" ש"שם ניבא בשני המשיחים", דוד ומלך המשיח [ומטעם זה מביא גם אריכות הראיה, עם כו"כ פסוקים המדברים בהם, כי בפסוקים אלה נרמזים גם פרטי עניניו ומעלותיו של מלך המשיח (שחייבים להאמין בהם), כמשנ"ת במ"א]

ביטוי נוסף למידת הכרחיותו של מלך המשיח בתהליך הגאולה ניתן לראות במכתבים הבאים, בהם שולל כ"ק אד"ש מה"מ את הגישה לפיה נמצאים אנו כבר ב"אתחלתא דגאולה" היות וב'גאולה' זו חסרה פעולתו של מלך המשיח:

מענה למשתתפי התוועדות
חסידים במרכז לעולי רוסיה
בנצרת עילית אה"ק שכתבו
באור לט"ו מנ"א:

כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך
המשיח

כל המשתתפים בהתוועדות ט"ו
במנ"א כאן ב"מרכז לעולי רוסיה"
מתחננים מבקשים וזועקים עד
מתו!!! רצוננו לראות את מלכנו
- כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך
המשיח מתגלה עכשיו ממש ממש
ממש!!!":

אזכיר עה"צ והזמ"ג והענינים

ימי בשורה

נבהלתי לקרות בתוכן נאומו שבמכתבו וז"ל -
עכשיו שהגענו בעזה"י לאתחלתא דגאולה,
אני מדגיש רק אתחלתא והגאולה שלמה
תהי' בעת ביאת משיח צדקנו וכו' - וכנ"ל
נבהלתי בקראי את זה, ולא כ"כ על מה שאמר
כי מה שיאמר הנואם בעידנא דהתלהבות אין
הוא אחראי כ"כ, אבל גדול תמהוני על מה
שמעתיק זה במכתבו כדבר הפשוט, ולא חלי
ולא מרגיש הענין דהעלם על האמונה ח"ו
הכלול במשפט הנ"ל, ויתבונן אשר משנה
תורה להרמב"ם מתחלת וז"ל: יסוד היסודות
ועמוד החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון,
ומסיימת באופן הגאולה ולא מקרה הוא,
כי נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן ופסק
הרמב"ם בפרט איך תהי' הגאולה, ובמילא גם
התחלתה בכלל. וז"ל: " (הלכות מלכים פרק
י"א הלכה ד') יעמוד מלך מבית דוד הוגה
בתורה ועוסק במצות כדוד אביו, כפי תורה
שבכתב ושבעל פה, ויכוף כל ישראל לילך
בה ולחזק בדקה, וילחם מלחמות ה', הרי זה

בחזקת שהוא משיח, אם עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל הרי זה משיח
בודאי, ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד וכו'."

הנה ברור פסק תורתנו בהגאולה והתחלתה, היינו שצ"ל איש כפשוטו ברמ"ח אברים
והוגה בתורת ה' ולחם מלחמת ה' והוא יתחיל בהפצת התורה והרמת קרנה ואח"כ יקבץ
הגליות וכו' וכו', וזהו ע"פ תורת הנגלה ובנוגע לתורת החסידות, הנה בטח ראה בכמה וכמה
דרושים ענין המשיח, האורות והגילויים הקשורים בזה, וכאשר נמצא הוא באה"ק ת"ו ורואה
המצב על אתר, אשר שמים אור לחשך וחשך לאור וכו' ואחכ"ז יאמר שזהו אתחלתא דגאולה
ויכריז ע"ז בקול רם, הנה תמי' אחר תמי' .

לכתבו מי יודע מה זה משיח - פסק דין ברור בזה - ברמב"ם הל' מלכים סוף פי"א - שכותב שם בפרטיות הסימנים שיכירו ברור שזהו. ואין אף פוסק אחד שיחלוק עליו בזה. ופשיטא שהרמב"ם ידע ולמד מחז"ל שבש"ס בבלי וירושלמי וכו' בנוגע למשיח ולאחר זה פסק הדין ברור כנ"ל.

כן מובן ופשוט בהרמב"ם שם - שקיבוץ גליות וגם אתחלתא דגאולה יהיו ע"י משיח ולאחר שיתגלה לעין כל.

אג"ק חב"ד עמ' ת"ל

יום שני ח' שבט

העבודה כעת - קבלת מלכותו של מלך המשיח

היות והגאולה נפעלת רק על ידי מלך המשיח, מובן שתהליך הגאולה מתחיל לכל לראש בהתגלותו של מלך המשיח. אם כן, עבודתנו כעת - כאשר העולם מוכן לגאולה - הינה לפעול את ההתגלות המושלמת של מלך המשיח על ידו נפעלת הגאולה. לקמן נראה שתוכנה של עבודה זו הוא קבלת מלכותו של מלך המשיח.

על מנת לבאר את נושא זה כראוי, יש להקדים תחילה את חשיבותה של עבודת קבלת המלכות בשלעצמה, בכל מלך ומלך. הקטעים הבאים לקוחים מתוך "המשך ראש השנה התש"ג" בו עוסק כ"ק אדמו"ר הריי"צ נ"ע בהרחבה בעבודת קבלת המלכות ע"י העם.

לעורר את הרצון למלוכה

והנה במלכותא דארעא אנו רואים, שמכתירין את המלך בכתר מלכות, וההכרתה באה בשמחה גדולה ובביטול עצום אל המלך, ביראה גדולה ועצומה ובהדרת הכבוד. וטעם הדבר הוא - דבכדי שיהיה מלך צריכים לעורר בהמלך הרצון להיות מלך, וזהו עניין ההכרתה - שמעוררין את המלך ברצון שירצה ויחפוץ במלוכה זו, הוא ע"י הביטול שכולם - הן העם והן השרים הקטנים והגדולים, כולם כאחד מתבטלים לפניו במסירות רצונם ונפשם אליו לגמרי מכל וכל, הנה עי"ז מתעורר ברצון למלוכה".

מלוכה בפועל – בכוח ביטול העם למלך

1946
 א' ק' א' ש' ג' כ' ב' א' י' (ע.ש.י)
 א' א' ש' י' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' (ע.ש.י)
 א' א' ש' י' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' (ע.ש.י)

רוצה ת'

מענה לר' דוד נחשון על חתימות
 "קבלת המלכות" במהלך שמחת בר
 המצווה של בנו, י' כסלו התשנ"ב:

ויקויים בהם מי שיש לו מאתיים
 רוצה ת' וכו'. אזכיר עה"צ

ועם היות שמתעורר ברצון למלוך, הנה אין זה עדיין ענין המלוכה בפועל, ואינו אלא רק הקדמה אל המלוכה בפועל. דהנה מלוכה בפועל היא ההשתררות שמשתרר עליהם ברצונו, דזהו אחרי כן - כאשר כבר יושב על כסא מלכותו לעיין ולפקח בטובת אנשי מדינתו ובכל עניני המלוכה ומנהיגם כפי רצונו. . אלא שבעת ההכתרה מפני הביטול של העם והשרים המכתירים אותו מתעורר ברצון למלוך - הנה התעוררות רצון זה זהו הקדמה שתהי' ההשתררות. . . ואז כאשר יבקשוהו להיות מלך וענין הבקשה הוא הביטול היראה והשמחה בענין ההכתרה הנה אז ירצה ויתעורר ברצון גלוי למלוכה.

סה"מ תש"ג, המשך יו"ט של ר"ה, פ"ב

קבלת המלכות הפנימית – מעוררת את רצון המלוכה

דזהו ענין הרצון הבא ע"י ביטול ההכתרה. . שמקבלים עליהם מלכותו ברצון, ומוסרים נפשם ורצונם אליו ית' בבחי' ביטול רצון לגמרי מכל וכל, הנה עי"ז מתעורר כבי' בבחי' רצון גלוי להיות מלך. וכמ"ש "ויהי בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל", שע"י שכללות נש"י מקבלים עליהם עול מלכותו ית' ברצון באמירת מלכויות, ואומרים "מלוך על העולם כולו בכבודך" כו', "והופע בהדר גאון עוזך על כל יושבי תבל ארצך", ואמירתם הו בהתעוררות גדולה מקרב ולב עמוק בתחנונים רבים, הנה עי"ז מעוררים כבי' הרצון למלוכה.

סה"מ תש"ג, המשך יו"ט של ר"ה, פ"ג

בנוסף על החשיבות הכללית שבעבודת קבלת המלכות, ישנה חשיבות מיוחדת בעבודת קבלת מלכותו של מלך המשיח, ובמספר מקומות בנביא מוזכר הצורך בקבלת מלכותו של מלך המשיח ע"י העם על מנת שתבוא הגאולה ויתקיים קיבוץ נדחי ישראל לארץ הקודש

המקורות על הצורך בקבלת מלכותו של מלך המשיח

ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדיו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ.

מצודת דוד: "ראש אחד" - זהו מלך המשיח. "ועלו" - מארצות הגולה יעלו אל ארצם.

ובתרגום שם: וימנן להון רישא חד מן בית דוד ויסקון מן ארעא גלותיהון.

הושע פרק ב' פסוק ב'.

אחר ישבו בני ישראל ובקשו את-ה' אלקיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל-ה' ואל-טובו באחרית הימים.

מצודת דוד: "ואת דוד מלכם" - וגם יבקשו את מלך המשיח הבא מזרע דוד ומעמו יבקשו שאלתם כי הוא ימשול בהם ולא ימלוך בהם עוד מלך ישראל משבט אחר לא כמו מאז שמלך עליהם ירבעם ושאר מלכי אפרים.

רד"ק: "אחר ישבו בני ישראל" - זה יהיה באחרית הימים, קרוב לעת הישועה, שישבו ישראל בתשובה. ובדברי רבותינו ז"ל: רבי שמעון בן יוחי אומר: בשלשה דברים מאסו ישראל בימי רחבעם: במלכות שמים ובמלכות בית דוד ובבית המקדש; הדא הוא דכתיב "אין לנו חלק בדוד". . אמר רבי שמעון בן מנסיא: אין מראין סימן ישועה לישראל עד שיחזרו ויבקשו שלשתן; הדא הוא דכתיב: אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יי' - זה מלכות שמים; ואת דוד מלכם - כמשמעו;

הושע פרק ג' פסוק ה'.

משמע מפסוקים אלו ופירושיהם במפרשים ז"ל, כי בסוף זמן הגלות (וראה ברד"ק שזהו בזמן "שישבו ישראל בתשובה") על עם ישראל לבקש את מלכות בית דוד ולהתלכד סביב מלך המשיח.

הרבי שליט"א מלך המשיח מתייחס בכמה שיחות, לקבלת המלכות ולהתקשרות שצריך להיות כעת עם מלך המשיח:

צריכה להיות רק קבלת מלכותו של משיח

והרי המינוי דוד מלכא משיחא כבר הי', כמ"ש "מצאתי דוד עבד בשמן קדשי משחתיו", צריכה רק להיות קבלת מלכותו על ידי העם, וההתקשרות בין המלך ובין העם בשלימות הגילוי - בגאולה האמיתית והשלימה.

ויקבלו כולם עליהם

בקשר למכתב רבני חב"ד שליט"א נגד שידור הכינוס דיו"ד שבט בלווין, הכניסו שוב את תכנית הכינוס - כולל שידור הכינוס בשידור ישיר וב"סאטעלייט" לכל רחבי העולם - לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א,

ונתן כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "הסכמה וברכה" לכל התכנית.

[יומן "בית משיח - 770, ו' שבט התשנ"ג]

ובדיוק ד"מלך המשיח" דוקא - יש לומר:

ידועה אגה"ק של אדמו"ר מהורש"ב נ"ע בביאור פרטי הענינים דמשיח - בן דוד, דוד וכו'. וההוספה ד"מלך המשיח" היא - שענינו של משיח בא באופן של התגלות אצל העם, שזהו ענינו של המלך - "אין מלך בלא עם", עי"ז ש"ומלכותו ברצון קבלו עליהם".

בהמשך להנ"ל - יש להזהיר את ה"שפיץ חב"ד" שלא יוסיפו פירושים ורמזים בדבר כו', שכן, יכולים לרחק יהודי מלימוד תורת החסידות ח"ו!...

ליל א' דחג הסוכות תשמ"ה.

לפי כל האמור ניתן להבין את מהותה של העבודה היחידה המוטלת עלינו כעת על מנת להביא בפועל את הגאולה - עלינו לעסוק ב"קבלת פני

משיח" - המשכת גילוי מלכותו של מלך המשיח בעולם, על ידי כך שנתבטל בפניו ונקבל את מלכותו.

סיכום

בשנים התנש"א - התשנ"ב, הושלמה עבודתו של הדור השביעי בבירור העולם לקראת הגאולה. כעת מתחיל גילוי של מלך המשיח עצמו אשר רק על ידו נפעלת הגאולה. מכיוון שכך, עלינו לעסוק בעבודה המביאה את גילוי של מלך המשיח - קבלת מלכותו והבקשה שימלוך בגלוי על עם ישראל.

הוספה

בסיום התפלה יצא כ"ק אד"ש למרפסת ותיכף נפתחו
הוילונות. הרב גורארי' בירך את הרבי שליט"א בשם
כל הקהל בברכת:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כ"ק אד"ש מה"מ נראה בפנים מאירות ועודד בתנועות חזקות
בראשו הק' משך זמן • בליל יו"ד שבט ה'תשנ"ג התקיים מעמד
'קבלת המלכות' עולמי ששודר לכל רחבי תבל, ובו עודד כ"ק
אד"ש מה"מ את שירת החסידים "יחי . . מלך המשיח לעולם ועד"
• לפנינו יומן מיוחד המתאר בפרוטרוט את המאורעות שקדמו
למעמד ה'סאטעלייט' והמעמד עצמו • **נזכרים ונעשים**

כל העולם כולו יקבל את מלכותו של הרבי

יום רביעי ב' שבט

תכונה רבתית לקראת היום הגדול "יו"ד שבט" - יום הנשיאות - בו ימלאו 43 שנים
לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, ובו יכריזו, בכל העולם כולו ובכל העולמות,
במעמד כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, ז"פ "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם
ועד". המעמד יעבור בשידור ישיר באמצעות מרכזו שידורי חב"ד לכל רחבי תבל.

יחד עם כינוס זה תשולב גם חגיגת סיום שעורך הצייר מר מיכל שי' שוורץ, שצייר את
התמונה המיוחדת של ימות המשיח ע"פ הוראת כ"ק אד"ש מה"מ (וגמרה לקראת י"א ניסן
אשתקד - כהוראת כ"ק אד"ש מה"מ) ועתה שאל את כ"ק אד"ש מה"מ בנוגע לעריכת חגיגת

הסיום ביו"ד שבט, במעמד כ"ק אד"ש מה"מ, וכ"ק אד"ש מה"מ השיב בחיוב.

במשך כל השבוע נערכו עבודות קדחתניות להצלחת האירוע, וראשית כל הכניסו לכ"ק אד"ש מה"מ את תוכנית הכינוס ובקשת ברכה, וכ"ק אד"ש מה"מ נענה בראשו הק' לברכה!

עפ"י התכנית, הרי שבע"ה ביום ראשון בשעה החמישית [לפי שעון נ.י., יחל הכינוס. רבבות עמך בית ישראל יתאספו איש איש במקומו הוא, כשבבית משיח יהי' הכינוס המרכזי. תחלה ישאו דברים כמה

מהמשפיעים וכו' בהסברת פשר וחשיבות ההכרזה יחי המלך, ביום זה ובמעמד כ"ק אד"ש מה"מ בעזרה"ת, לאחמ"כ ישא דברים הצייר מר מיכל שי' שוורץ, ועם סיום תפילת ערבית (המשוערת לשעה 6:00) וצאת כ"ק אד"ש מה"מ אל המרפסת, יכריזו כל הקהל ז"פ בקול שישמע בכל קצוות העולם "יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד", ובבית-משיח ישמעו גם הכרזה זו מכל קצוי תבל. לאחמ"כ יערוך הצייר הנ"ל סיום הציור ובעז"ה יהי' זה גם סיום הגלות והתגלות כ"ק אד"ש מה"מ מתוך בריאות איתנה בדרך של למעלה מדרך הטבע.

בכל בתי ספר חב"ד מכינים את הילדים למעמד קדוש זה, וכהכנה למעמד קבלו עליהם הילדים הוספות בתורה ומצוות. כמו"כ יצויין שקריאת הקודש עליה חתמו הרבנים החשובים עשתה רושם גדול בין אנ"ש שי'; נשי ובנות חב"ד תחיינה; התמימים וילדי צכאות השם שיחיו – וכולם עומדים ומצפים בבחי' "והיו נכונים ליום... כי ביום... ירד ה' על הר סיני".

רבני חב"ד מפרסמים 'אזהרה נוראה'

יום רביעי, ה' שבט

בעקבות ה'רעש' והמהומות שנוצרו משמועות חסרות-שחר בדבר קיומה של "הכתרה", כביכול, ביום ראשון הקרוב - נאלצו הרבנים לצאת במכתב השולל מכל וכל את הרעיון. להלן נוסח המודעה:

אזהרה נוראה:

היות שנתפרסם אודות ענין הכינוס ט' שבט אור ליום יו"ד שבט וכו' ענינים בלתי רצויים שעלולים ח"ו להביא לידי חלול שם ליובאוויטש, מצאנו לנכון להזהיר, (א) לא לעשות ח"ו טעלוויזשאן, וראדיא לחוץ. (ב) ענין ההכתרה מושלל. (ג) כל ענין השידור רק אם הוא עבור אנ"ש שי' ולא לחוץ מאנ"ש כי זה עשוי לקלקל יותר מן התקון.

כל הענין הוא רק עבור אנ"ש ולא חוצה.

עה"ח: בי"ד דשכונת 'כאן צוה ה' את הברכה'. ועד הרבנים הכלליים וועד רבני אנ"ש דאה"ק.

לארגן שידור לוויני בשלושה ימים

יום חמישי, ו' שבט

לאחר תפלת המנחה קם א' משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ (בארה"ב) ומחה 'כפני עם ועדה' על הבזיון והחוצפה שנכתבו ונאמרו בתקשורת ובחוצות-רחוב, בעקבות הראיון שניתן לכתב העתון 'ג'ואיש וויק'. כזכור, א' המרוואיינים התבטאו בצורה זולה על ה' ועל משיחו, והדבר גרם לסערה רבתית... אלא שאף א' לא ראה לנכון לקום ולעשות מעשה, עד שקם א' השלוחים, כאמור, והביע את ה'מחאה' ברבים בבית משיח.

יש לציין כי הקהל הביע את שביעות רצונו, כאילו עשאוהו שליח לכך... והחלו לנגן יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד'. התכנית של הכינוס שיתקיים אי"ה ביום ראשון הקרוב, קיבל היום את אישורו והסכמתו של כ"ק אד"ש מה"מ. המארגנים הכניסו לכ"ק אד"ש מה"מ את כל פרטי התכנית, ביניהם - שידור הכינוס בשידור ישיר וב'סאטעלייט' לכל רחבי העולם, וכאמור נתן כ"ק אד"ש מה"מ "הסכמה וברכה" לכל התכנית. מרגע זה ואילך לא היתה הפוגה בהשתדלותם ועבודתם של 'מטה משיח' לארגן את ה'כינוס' עד לפרט האחרון... ויצויין כי הי' זה לא קל להשיג בפרק זמן כה קצר (פחות משלושה ימים) 'חברה' שתסכים להתארגן ולשדר את הכינוס ב'סאטעלייט'. אבל, כאמור, 'בטוחים בברכתו של הרבי' התקיים בהם "יגעתי ומצאתי תאמין"!

הרבי מלך המשיח מסכים לתכנית ה'סאטעלייט'

יום שישי, ז' שבט

היום נתלה ב-770 הקול-קורא של הרבנים בנוגע לכינוס המיוחד של יום ראשון. בצמוד

אליו נתלתה מודעה בה נאמר, אשר הקול-קורא הי' למראה עיני כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ונענע בראשו הק' לברכה. כן נמסר אשר כ"ק אד"ש מה"מ הביע את הסכמתו על ה'סאטעלייט', ונתן לכך את ברכתו הק'.

הבהרה נוספת: "אין אחר דברי המלך כלום!"

מוצש"ק, ח' שבט

נותרו פחות מ-24 שעות לכינוס הגדול, ומטה הפעולה נכנס לכוננות גבוהה. המטה פעל במשרדו של ר' דוד נחשון וצוות הפעולה כלל את הרב שמואל שי' בוטמאן, הרב מנחם שי' גערליצקי, הרב יעקב שי' שפריצער, הרב משה שי' רובשקין, הרב יוסי שי' פאריז, הרב זושא שי' זילברשטיין ועוד - שעבדו משך כל הלילה והכינו את הכל לפרטים ופרטי פרטים, כך שלא יצוצו בעיות של 'הרגע האחרון'.

כ"ה, קיפא סוהרא כאשלוטא חדוּש מבת, הי' תהא שנת נפלאות גדולת
בעזרת ה' יתברך,
ביום א' לפ' בשלה, אור ליום הבחור יוד שבט
יום התחלת הנשיאות של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
כולנו באחד מכל העולם כולו נכריז יחד:
**יחי אדוננו מורנו ורבנו
מלך המשיח לעולם ועד**

ובזה נוסף חיים ובריאות בחיי המלך, כמבואר בשיחות קי הדורעה
בכל קהילות אנשי שיהיו בכל מקום שהם יתקבצו, בשעה החמישית בערב (לפי שטון ג.) אנשים
נשים וטף
לכינוס קבלת בני משיח, "ששמוע" - שידור חי מבית משיח - 770,
"להישמע" - שידור חי מכל העולם כולו

רבני אנשי ושלוחי מלך המשיח שליט"א מהעולם כולו, ישאו דברים על הוּסן המיוחד
בו אנו נמצאים עתה, שיכל אחד מראה באזכרו ואמר זה מלך המשיח, ועל התוכן הפנימי
של ההכרזה "יחי המלך"

בעת הכינוס, נכריז כולנו יחד, בקול גדול
שיישמע בכל צעות הארץ והעולם:
"יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח שליט"א ונעבדו
ונקבל על עצמנו יחד מלכותו של מלך המשיח שליט"א"
בקים רצונו והוראותיו תמיד כל הימים, ובאופן רכל אשר לאיש יתן בעד נפשו, וכדאי שכל
אחד יקשר את הקבלה הכללית עם ההלטה הפרטית בלג של הוספה בתורה ומצוות
עימרו הכן כולכם, לרגע שבו ירחם ה' יתברך עלינו ותן הווראה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח
שליט"א להוליכנו בבריאות הנבונה תיכף וטוב מפישי קטניות לארצנו הקדושה, ולבנות בית
המקדש במקומו ולקבץ נדחי ישראל ונשמת עליהם על ראשם

בר"צ דק"ק קראוןהייטס ועד הסועל דווער הרבנים הכללי
בי"ד רבני תב"ד באה"ק
הרב דוד חיים
הרב שניאור-לעון גורארי
הרב אברהם-דוד העט
הרב חיים-שאיר בוקיט
הרב יצחק-יונה וויסלמסקי
הרב משה אשכנזי
הרב יחזקאל-קלמן סמולאו
הרב חלל שמועט

ה"קול קורא בחתימת רבני ליובאוויטש שפורסם ב'כפר חב"ד'

הרב יעקב שי' שפריצער, הרב משה שי' רובשקין, הרב יוסי שי' פאריז, הרב זושא שי' זילברשטיין ועוד - שעבדו משך כל הלילה והכינו את הכל לפרטים ופרטי פרטים, כך שלא יצוצו בעיות של 'הרגע האחרון'.

זכור, הוציאו הרבנים (חברי הבד"צ) מכתב האוסר לשתף את כלי התקשורת בכינוס הגדול. ואולם, הערב התכנסו הרבנים בדחיפות באותו ענין, זאת בעקבות הסכמתו של כ"ק אד"ש מה"מ לתכנית הכינוס על כל פרטיו - כולל גם השידור ב'סאטעלייט', כנזכר לעיל. הסכמה זו נמסרה בכתב ע"י המזכיר הר"ל"ג שי', ובראותם זאת, התיישבו הרבנים לכתובת מכתב אחר המבטל את הנכתב ביום רביעי, בנימוק ש"אין אחר דברי המלך כלום".

הרצים יצאו דחופים בדבר המלך ושלחוהו לכל נקודות חב"ד בעולם, ע"מ לבטל את המכתב שנשלח אליהם ביום רביעי (ע"י אגוח"ח), בטרם הי' אישור מכ"ק אד"ש מה"מ ל'סעטאלייט'. מכתב זה בא "להחזיר עטרה ליושנה" ולהלך ציטוטו:

הבהרה

לאור הסכמה וברכה מפורשת מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (ושנמסר ע"י המשב"ק הרב לייבל שי' גרונר) לעשות סאטעלייט (הוק-אפ) ביום ראשון ט' שבט בשעה 5:00 אחה"צ, הננו להודיע שאין לאחר דברי המלך כלום, (ובמילא הפתק שנמסר בשם הבד"צ בנוגע להנ"ל בטל ומבוטל).

עה"ח בשם הב"ד: הרב יהודה קלמן שי' מארלאוו, הרב יצחק הכהן שי' הענדל והרב מרדכי שמואל שי' אשכנזי.

"הסכמה וברכה"

למארגני הכינוס הגדול של יו"ד שבט ששאלו את כ"ק אד"ש מה"מ בדבר בקשה שהיתה מאנ"ש שיחיו באה"ק שיהי' גם סאטעלייט, שיוכלו להראות גם בשידור חי מבית חיינו - בית משיח, משעה 5:00 עד לערך שעה 7:00, ובמילא יוכל כל מקום לסדר ג"כ שיראו וכו'. וע"כ ביקשו את הסכמת וברכת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א שיהא הכל בהצלחה רבה ומופלגה - נתן כ"ק אד"ש מה"מ "הסכמה וברכה".

דורשי הרשומות מצאו לנכון קטע משיחת כ"ק אד"ש מה"מ המתאים למבצע הגדול של השבוע - הד עצום.

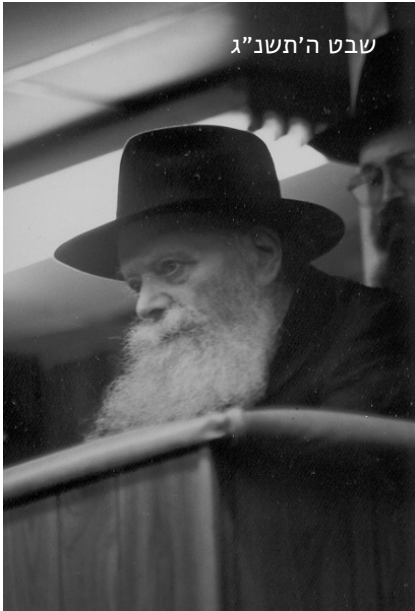
מהכרזה 'יחי המלך המשיח' בליובאוויטש. בדלהלן: "וי"ל ההכרח ליישר ישראל ולהכין לבם" למצב של ימוה"מ - כי בלי הכנה זו, הרי שינוי עצום כזה באופן פתאומי ה"ז בגדר ביטול "מנהגו של עולם", ולדעת הרמב"ם גם לימות המשיח "עולם כמנהגו נוהג". (הל' מלכים רפי"ב. ועד"ז הל' תשובה ספ"ט).

יצויין, שלמרות כל זאת עדיין רבו המניעות והעיכובים (!) דבר שבמעט והביא את המארגנים לידי יאוש והרמת ידים, לולי תשובת וברכת כ"ק אד"ש מה"מ שהחזיקה ועודדה אותם, למרות כל המחסומים. כמובן שעשו כמיטב יכלתם לפרסם בכלי התקשורת ע"ד הכינוס והשקיעו מאמץ בהזמנת כלי התקשורת לאירוע, כדי לסקרו בפירסום הכי גדול.

הכינוס תופס כותרות בראש מהדורת החדשות

יום ראשון, ט' שבט, ערב
יום הבהיר והגדול יו"ד
שבט

היום בו נגלה לעין כל אשר יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד, וכ"ק אדמו"ר מלך

המשיח שליט"א הוא אשר בחר בו הקב"ה לגאול את עם ישראל מהגלות, בו נמצאים אנו ברגעים קשים אלו. ובאופן שכל העולם כולו מכריז והכריז "יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד" ובו ברגע ללא כל העלם והסתר. מגודל ההתנגדות והנסיגות של הרגע האחרון לבטל את המעמד, למדנו כמה חשוב הי' כינוס זה שיהי' בשיא ההצלחה.

במשך כל שעות הלילה עבדו הבחורים (בעיקר 'קבוצה נ"ג') ללא ליאות, ע"מ להכין את ביהמ"ד לאירוע הגדול. עיקר המלאכה היתה להוציא את ספסלי ביהמ"ד ע"מ שכל הקהל יוכל לבוא ולחזות בפני הקודש ביום גדול זה, שאי"ה (אף) יסיים את הגלות המרה. למרות שנתלו בקשות בדבר פינוי בית הכנסת, התברר כי לא הי' צורך בכך בפועל, בניגוד לחנוכה...

כלי התקשורת החלו לדווח על הכינוס עוד אמש, וככל שהתקרב מועד הכינוס הי' הדבר בראש מהדורת החדשות... והאווירה והכוננות ברחבי השכונה ובד' אמות של נשיא דורנו, היתה חגיגית משהו. אין ספק כי כמו"כ חשו גם אנ"ש ואוהדיהם בכל רחבי העולם, ובמיוחד תושבי אה"ק. הכל מצפים וממתינים בכליון עינים, מה גם שהדיווחים בכלי התקשורת הוסיפו משהו...

בשעה 12:00 בצהריים הגיעה ניידת השידור, וחנתה על איסטערן פארקוויי מול 770. בעוד הקהל המסוקרן מתאסף סביב הניידת וצוות הפעולה, ניגש אליהם א' (לא מקראון הייטס) ואיים עליהם לבל יעזו להיכנס לבית הכנסת עם הציוד, והי' אם כן - יתבעו לבית המשפט! ה'חילול השם' יכול הי' להיות חמור יותר אילולי תגובתם המיידית של קהל החסידים שהיה במקום.

העוסקים במלאכה קיבלו 'פסק זמן' מלמעלה... כאשר הגיעה ההודעה 'מנחה נאו', ובתוך דקות התמלא בית המדרש מפה לפה - בתוכם אורחים, שלוחים, עסקנים, עמך וכו'. בשעה 12:45 נכנס כ"ק אד"ש מה"מ לבית הכנסת. תחלה אמר 'קרבות', ובסיימו הרימו את התריס. עם סיום התפילה יצא כ"ק אד"ש מה"מ אל המרפסת, וברגע שנפתח הוילון, נשמעה השירה וההכרזה 'יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד'. במקביל נשמעו באוויר ברכות 'שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה' - מפי אורחים שזכו לראות את הרבי לראשונה, ואף ותיקים הצטרפו עמהם...

ביידת השידור מחוץ ל-770

לפרסם זאת ברבים, לאחר תפלת המנחה. בהכרזתם הוקיעו את המעשה הנורא, שמלבד ה'חילול השם' שבדבר ה' זה גם בבחי' "לכבוש . . עמי בבית" ... חבל מאד כי כדי כך הגיעו הדברים. כמובן שהמחאה עשתה את שלה... ומכאן ואילך רפו ידי המנגדים].

עם צאת כ"ק אד"ש מה"מ לחדרו הק' נכנסו ההכנות בבית משיח להילוך גבוה. צוות השידור פרס כנפיו לתוך הבנין, הבחורים הכינו בצד 'ארון-הקודש' בימה מיוחדת, קישטו את הצד הדרומי (ליד חלונות בימה"ד) בכד אדום יפה - ע"מ שהמקום יראה מרשים ויפה כפי שהי' בחנוכה, והכל הי' מוכן לקראת הכינוס שאמור היה להתחיל בשעה 5:00 אחה"צ.

קראון הייטס לבשה חג. כולם לבושים בגדי שבת, ובהתקרב שעת השי"ן החלה נהירה המונית לעבר בית מדרשו של כ"ק אד"ש מה"מ. אנשים מכל החוגים והסוגים הגיעו בהמוניהם, במכוניות ובאוטובוסים, אל 'בית המשיח'. ככל שהתקרב הזמן, 770 התמלא יותר ויותר. פירמידות מיוחדת משמאל החדר המיוחד ובעזרת נשים מעליו - הוקצו לכלי התקשורת, ואכן הגיעו צוותים רבים.

תודת המארגנים נתונה איפוא למתנגדים למיניהם, אשר הודות ל'רעש' ו'הבאלאגן' שיצרו בכלי התקשורת, העלו את הנושא לסדר היום ועוררו את התקשורת לבוא ולכסות את האירוע - ביניהם כאלה שלא הגיעו לליובאוויטש זה זמן רב - כולל גם ב'סאטעלייט' של חנוכה...

כ"ק אד"ש מה"מ סקר את הקהל ועודד קצת בתנועות ראשו הק' לצדדים וכו'. כן הביט לעבר השעון שמשמאלו - מעליו מדבקה 'ברוך הבא מלך המשיח' עם תמונתו של הרבי. הגילוי נמשך כ 2:30 דקות והשעה היתה 1:03.

[התקרית המחוצפת שאירעה לפני מנחה הכריחה את המארגנים

איך ייראה העולם בימות המשיח

בצידו הדרומי של בית המדרש, מימין החדר המיוחד, מתחת לחלונות הגדולים – הכינו בימה לכינוס. על הקיר שעונה היתה תמונת ציור ענקית – פרי יצירתו של הצייר מיכל שווארץ, ותוכנה – 'איך יראה העולם בימות המשיח'. לצד הציור נתלה שלט ענק, בו כתוב: "חגיגת החזיון, סיום היסטורי של התמונה 'בימות המשיח', יו"ד שבט תשנ"ג" [כידוע, ה' זה כ"ק אד"ש מה"מ שעודדו והורו לעשות ציור שכזה]. ומתחתיו – הסטענדר של המנחה – לצידו עמדו אישים חשובים, חסידים, רבנים וכו'.

רבים שאלו מה ענין שמיטה להר סיני, ומה עושה סיום תמונה במעמד גדול שכזה. ובכן:

מעמד סיום התמונה תוכנן זמן רב לפני הכינוס הגדול. כידוע לכל, שציור התמונה נעשה בהוראת כ"ק אד"ש מה"מ, ואשתקד, כשבישר הצייר לרבי שהציור ייגמר לקראת פסח, ביקשו כ"ק אד"ש מה"מ שיסיים לי"א ניסן. הציור אכן נסתיים לי"א ניסן, אך בעקבות המאורע שארע רח"ל בכ"ז אדר, נמנע מהצייר להביאו לרבי בחלוקת הדולרים כ'מתנה ליום ההולדת'.

לפני חדשים ספורים עלה בדעתו לעשות סיום במעמד כ"ק אד"ש מה"מ, ובהתייעצות עם המזכירות הועלה התאריך יו"ד שבט' כזמן מתאים. הדבר גם קיבל את אישורו והסכמתו של כ"ק אד"ש מה"מ.

בשבועות האחרונים, כשמארגני כינוס הענק רצו לעשותו באותו ערב – 'הצליחו' (בתיווכו של הרה"ח ר' שמואל שי' בוטמאן – הנמצא בקשרי ידידות עמוקים עם הצייר, ועומד בראש "מטה משיח העולמי") לשכנע את הצייר לשלב 'בציורו' גם את הכינוס, וע"כ קיבלו גם את הסכמתו וברכתו של כ"ק אד"ש מה"מ. וכך הגיעה לה השמיטה להר סיני.

המנחה ר"ש בוטמן על רקע הציור. מימין: הר"י כהן

עשר דקות לפני תחילת ה'שידור-חי' מ-770, פתח את הכינוס המנחה המיוחד, יו"ר 'המטה העולמי לביאת המשיח' ומנהל צעירי אגודת חב"ד המרכזית, הרה"ח ר' שמואל שי' בוטמאן. המנחה, ניצל את הדקות שנותרו עד לשידור והסביר בטוב טעם לנוכחים באולם את גודל המעמד, החשיבות והצורך

להתנהג בהתאם. ובפרט כשכל העולם נמצא ב'שידור ישיר' אתנו.

בשעה 5:00 נפתח הכינוס, כמתוכנן. תחלה אמר כל הקהל קאפי' צ"א – לרפואתו הקרובה והשלמה של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח. הש"צ, הרב משה שי' טלישבסקי, אמר פסוק בפסוק וכל הקהל אחריו.

שהקב"ה יורה לרבי שליט"א להתגלות

לאחמ"כ נשא המנחה את דבריו, כשבתחילתם הדגיש נקודה חשובה [וזאת להבהיר ולאמת את הדברים לכלי התקשורת, ובאמצעותם לכל העולם, 'שחור ע"ג לבן' באופן שלא יסולף ויעוות: "כינוס זה הוא לא הכתרה בשום אופן, זהו רק מעמד בו מבקשים כל ישראל בתפוצות, בו ברגע, שהקב"ה יורה לרבי שליט"א להתגלות.

במעמד זה נבקש גם כולנו, שהקב"ה ישלח לרבי שליט"א מלך המשיח רפואה שלמה בקרוב ממש", וכל הקהל ענה אמן. לאחמ"כ חזר על נקודה מהשיחה הידועה דפ' שופטים, אודות הבשורה של 'הנה הנה משיח בא', שהרבי אמר זאת בתור נבואה. ו"נבואה לטובה", אומר הרמב"ם, "חייבת להתקיים". כן דיבר ועורר בענין הפרשיות הנקראות בשבועות אלו, אודות גאולת עם ישראל ממצרים - שכשמשה רבנו בא לעם ישראל ואמר להם שעוד מעט יצאו מהגלות, הרבה לא האמינו לו ואף לגלגו עליו, ולבסוף הוא הצליח; כמו"כ עתה מנסים כל מיני גורמים בעם ישראל להפריע לרבי שליט"א, אך ברור ובטוח הדבר, אשר הוא יצליח ויוציאנו מגלות זו, יוליכנו לארצנו הקדושה ויבנה מקדש במקומו ויקבץ נדחי ישראל, תיכף ומיד ממש.

ג' שבט ה'תשנ"ג

הרב בוטמאן הזכיר את נבואתו של הרבי, לפני שנים, בענין יציאתם של רבים מאחב"י ממסך הברזל, וכן את הרגעתו והבטחתו בעת מלחמת המפרץ - וכל זה התקיים לעינינו. כל מה שהרבי אמר, התקיים במלואו; והנה אותו צדיק שוב ניבא עכשיו ואמר, אשר 'הנה הנה משיח בא'... וכאן עבר המנחה לעברית: "ולאחינו בני ישראל הדורים באה"ק אחז"ל אין הקב"ה מואס בתפלתן של רבים. נבקש היום מבורא עולם ומנהיגו, שיתן לרבי האות להתגלות במלוא עוזו ותפארתו, ויבנה מקדש במקומו ויקבץ נדחי ישראל תיכף ומיד ממש".

לאחמ"כ התכבד יו"ר הבד"ץ דק"ק קראון הייטס - הרה"ח ר' יהודה קלמן שי' מארלאו, לשאת דברים. בדבריו הזכיר הרב מארלאו ש"ע"תה עומדים אנו בסמיכות ליו"ד שבט, ואין צורך לומר את חשיבותו המיוחדת של יום זה בהתקשרות של חסידים לרבי, ומידי שנה "מוסיף והולך". הרב מארלאו סיים בברכה, ש"ישלח הקב"ה רפואה שלמה לרבי שליט"א תיכף ומיד".

לאחמ"כ הזמין המנחה את הרה"ח ר' שנ"ז שי' גורארי', שישא דברי ברכה גם בשם חברי ועד רבני ליובאוויטש הכללי והמרכזי. הרב גורארי' ציין בתחלה את מעלתו של יום גדול זה - יום שהרבי קיבל על עצמו את הנשיאות לפני 42 שנה, ו"ביום זה אנחנו החסידים התמסרנו אל הרבי עד כדי מסי"נ, עם נשינו וטפינו; ננצל מעמד זה לצעקה פנימית והתמסרות לרבי עם נפש רוח נשמה חי' יחידה. לא רק בתור רבי אלא כמשיח".

[וכאן באה הערה, שח"ו לומר שהתכנסות זו באה לשם 'הכתרה'. הכתרה פי' שהיום הוא נהי' כך ואילו אתמול עדיין לא הי' כן, וח"ו לומר כך... ובכלל, ידועים דבריו של הרבי שה'הכתרה' של מלך המשיח לא תלוי' בהעם - בניגוד למלך שצריך עם. הרי דוד המלך ומשיח עליהם נאמר "בשמן קדשי משחתיו" - הקב"ה].

פסק דין הרבנים בענין ההתגלות

לאחמ"כ הוזמן הרה"ג ר' יצחק הכהן הענדל שי', רבה של קהילת אנ"ש במונטריאול - לשאת דברים. הרב הנדל הציע "בהזדמנות זו" לקרוא את הפסק-דין של הרבנים בענין ההתגלות, כפי שנפסק בעבר. שעה זו שעת-כושר היא, ביום מסוגל זה, בו נהיה הרבי נשיא בישראל - ראוי הוא איפוא יום זה לקרוא ולהכריז עוה"פ את הפס"ד באופן ברור. לאחר

שהקריא את כל הפס"ד הוסיף, שמכיון שישנם כאלו שאומרים ש"נאספו להם כמה נשים ואנשים ו"עשו להם משיח" - נאמר כאן 'ברי-ש-גלי', שבזכות אותן נשים צדקניות נגאלו אבותנו ממצרים ובזכותן עתידין אנו להיגאל; אותם אנ"ש שמסרו נפשם ברוסי' ובאמריקע; הביאו את הקב"ה ואלוקות לכל בית יהודי, יחד עם עזרתם של כל אחינו בני ישראל - בזכותם הרבי יקבל רפואה שלמה

הקהל "בבית-מנחם" בכפר חב"ד צופה בשידור

ויוליכנו לארצנו הקדושה "געזונטער הייט, לעבעדיקער הייט, און פריילעך-דיקער הייט" ויבנה (כ"ק אד"ש) מקדש במקומו וכו', והקב"ה יתן לו הכחות לזה. ומכיון שכתוב "אקרא לה' לקל גומר עלי", שצדיקים יש בכחם לפעול בעולם - הקב"ה בודאי מסכים להפס"ד, ויהי' שינוי בטבע ויחי אדוננו. . מלך המשיח לעולם ועד'.

לאחמ"כ התכבד לשאת דברים הרה"ח הרה"ג ר' יואל שי' כהן, שנתבקש למסור את דבריו בשפת העברית המדוברת (במיוחד באה"ק). ר' יואל שי' עורר על כמה נקודות חשובות. תמצית דבריו להלן: "הדברים שהרבי מדבר בזמן האחרון בנוגע למשיח וגאולה, צריך לחלק

הרב שנ"ז גוראריי' נואם על רקע הציור

לשני חלקים: א. מה שהרבי עורר לחזק האמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו, "אחכה לו בכל יום שיבוא", ולקוות ולבקש מהקב"ה שתבוא הגאולה מה שיותר מהר - הרי דבר זה אינו חדש. תמיד היו צריכים להאמין! אלא שהרבי רק חיזק ועורר על הקיים. ע"ד שאר המבצעים כ'תפילין', 'כשרות' וכו', שגם קודם לכן היו צריכים לקיים זאת, אלא שמכיון שלא כולם נהגו כך, עורר הרבי עליהם וחיזק אותם; וכן בענין האמונה בביאת המשיח.

זוהי נבואה ברורה ללא שום תנאי

"החלק השני, מה שהרבי הודיע וביקש לפרסם בכל העולם, ש"בעתיד הקרוב מאוד תהי' הגאולה", ובלשונו הק': "הגיע זמן גאולתכם", ו"הנה הנה משיח בא". זהו דבר שלא הי' קודם לכן. שכן עד היום כל אחד הי' צריך להאמין, אך לא ידעו בבירור אם זה עומד לקרות כעת או (עדיין) לא. רק עכשיו ביקש הרבי להודיע הודעה ברורה (שלא שמענו עליה עד היום מאף "גדול בישראל", משום שעד עכשיו המציאות לא היתה כזו. רק עתה כשאנו עומדים קרוב לגאולה, הודיעו מן השמים לרבי והוא מסר זאת לכל ישראל) באופן חד משמעי. ועד כדי כך, שבהודיעו הודעה זו ש'הנה הנה משיח בא', התבטא כ"ק אד"ש מה"מ ואמר, כי "דבר זה הוא בגדר נבואה", ואפי' ציווה להדפיס דבריו אלה. ואף כי מובן ופשוט שהודעה זו קשורה עם הוספה בתומ"צ - אין מה לחשוש מ'שמא יגרום החטא' ואין בזה שום תנאי, היות והיתה כאן נבואה ברורה לטובה, שע"כ פוסק הרמב"ם שלא יכול להיות שינוי! אלא שבכדי שכל אחד יתכונן כראוי ולא יתבייש להראות את פניו... דרושה הכנה, וכפי שכל אחד יודע, שכשמגיע

אורח, מכינים ורוחצים את הבית לכבודו, ולא מסתפקים בזאת אלא אפילו מקשטים הבית. וכמו"כ בענייננו.

"אנו בטוחים בכל מאת האחוזים! ובכוונה אינני אומר "אם ירצה השם", כי מה שייך לומר אי"ה? הרי הקב"ה בוודאי רוצה בכך! שהרי הוא הודיע זאת ע"י הנביא, ומדובר בכזה נביא שכל נבואותיו עד

היום התממשו, ודוגמאות לכך לא חסרות. ותמיד ראינו שלא נפל מדבריו מאומה; ואם כן, ברור לנו שגם דבר זה שאמר, ועוד הוסיף שזה בתור נבואה - אכן כך יהי'.

"ומכיון שידועים אנו ברור שהדבר יתקיים, עלינו להתכונן לקבל את האורח ע"י רחיצת הבית מלכלוך - "סור מרע", וקישוט הבית - "עשה טוב". שעי"ז נהי' מוכנים לקבל את האורח הגדול, משיח צדקנו".

לאחמ"כ העביר המנחה את רשות הדיבור להרב יהושע (שייע) העכט, שיציג את הצייר מיכל שווארץ העושה 'סיום' בערב זה על תמונתו.

בתוך כך נשמע ברקע קולו של המזכיר הרה"ח ר' יהודה לייב שי' גרונר שהודיע בשם כ"ק אד"ש מה"מ, שהשתתפותו הערב בתפילת ערבית אינה חורגת מהשתתפותו הרגילה בתפילת ערבית בכל ערב, ושלא יהיו לזה פירושים ומסקנות שונות... ובמילא מבקשים שכל אחד מהמשתתפים ינהג בהתאם.

המנחה הר' בוטמאן תרגם את הדברים לאנגלית ועברית, וכשהרב העכט המשיך עוד כמה מלים נקטע שוב השידור בהודעה של ר' י. קרינסקי, שתרגם את דברי ר' לייבל גרונר לשפת האנגלית.

שוב חזר הרב למיקרופון... ופתח במלות הוקרה לכל האחראים שעמלו וטרחו לארגן את הכינוס, וכן לאלו שנתנו את האולם - החל מגבאי בית הכנסת וכלה בחברי אגוד"ח, שאפשרו את עשיית הסיום על התמונה כאן בבית משיח.

י' שבט ה'תשנ"ג

למעלה משמונה דקות של עידוד 'יחי'

בתוך כך נדלק האור בחדר המיוחד (השעה היתה 5:51) ובתוך כדקה נכנס כ"ק אד"ש מה"מ. הקהל החל לנגן 'אורך ימים', והורמו התריסים. הש"צ הרב יהושע שי'

קארף ניגש לעמוד. עם סיום התפלה (6:02) יצא כ"ק אד"ש מה"מ אל המרפסת ותיכף נפתחו הוילונות. הקהל החל לנגן 'יחי' אך מיד הופסק בדבריו של הרב שיעי' העכט שהודיע, שע"פ הוראתו של כ"ק אד"ש מה"מ (לצייר) יעשה עתה סיום על התמונה. הצייר מיכל שווארץ סיים את המלים "ממש". באותה עת הודיע הריל"ג לכ"ק אד"ש מה"מ תוך כדי שמסמן בידו לעבר הצייר בנוגע לסיום התמונה, אך כ"ק אד"ש מה"מ הניד בראשו - כאומר "יודע אני" והמשיך להביט לשמאלו.

הרב ג'מי גורארי' בירך את הרבי שליט"א ואמר, שבזמן זה שבו הרבי קיבל על עצמו את הנשיאות... אנו מברכים את הרבי בברכה של 'יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד', וכל הקהל אמר- הכריז יחד אתו ג"פ 'יחי', ומיד החלו לנגן 'יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד'. כ"ק אד"ש מה"מ הסתכל באותה עת לעבר הקהל ממול וכמ"פ התרומם והביט לאלו שעמדו למטה. כמו"כ סקר את בימת הצלמים שלא הפסיקו לרגע עם הבזקי התמונות ממלך המשיח.

כ"ק אד"ש מה"מ נראה בפנים מאירות, ותחלה הי' זה במבט רציני מעט, תוך כדי שלא מרפה וסוקר מימין ומשמאל, וכעבור מס' דקות החל לעודד מעט את השירה והשירה גברה. הי' כמ"פ שעודד בתנועות חזקות בראשו הק' משך זמן. הניגון נמשך למע' מ- 8 דק' כשבסיומו סימן הרבי לסגירת הוילון.

הגילוי נמשך 10:30 דקות והשעה היתה 6:13. הקהל המשיך לנגן בעוז עד לצאתו של כ"ק אד"ש מה"מ לגמרי מביהמ"ד ולאחמ"כ המשיכו בפרוגראם. הרב שיעי' העכט הזמין שוב את הצייר לשאת את דברו, והצייר, כולו נרגש, אמר- סיפר בקצרה על הקשר שלו עם הרבי.

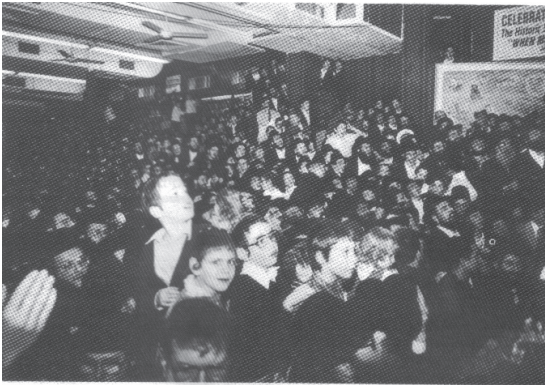
לאחמ"כ חזר ר' יואל על המאמר באתי לגני ואח"כ השמיעו שידור ישיר ממוסקווא - שם עמד הרב בערל שי' לאזאר ובירך את הרבי. הרב לאזאר הדגיש גם את העובדה שברוס' כולם מוכנים להתגלות המשיח, ו'יחי אדוננו... מלך המשיח לעולם ועד'. לאחמ"כ היתה שוב

י' שבט ה'תשנ"ג

"אזעקה" שכ"ק אד"ש מה"מ יוצא שוב... אך תוך כמה דקות נודע אשר היתה זו "אזעקת שוא".

לאחמ"כ דיבר הרב הלל שי' פעוונזר מפאריז. יצויין שמחמת תקלות טכניות לא הצליחו בצרפת לראות את הרבי אך הם שמרו על קשר בשידור ישיר ע"י ה'הוק אפ' ו"שמעו את הנראה". הרב פעוונזר סיים בברכה והכרזה של יחי'.

הקהל ב-770 בעת שירת "יחי" במעמד הגדול

לאחמ"כ הוזמן הש"צ הרב מ. שי' טלישבסקי לנגן "יהי רצון כו' שיבנה", ובהמשך אמור היה לדבר הרב אשכנזי מכפ"ח, אך מכיון שלא הצליחו להשיגו נתבטל הענין.

לקראת סיום המעמד הכריזו שוב כל הקהל ג"פ יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד, ופרצו בשירה וברננה יחי אדוננו . . מלך המשיח לעולם ועד. השמחה וההתרגשות היו עצומים וכל הקהל רקד עיגולים עיגולים ע"ג השולחנות וכו', דקות ארוכות, יחד עם התזמורת של אלי שי' ליפסקער.

אף אחד לא רגוע!

עם סיום הערב יצאו הכתבים לראיין את הקהל. וחרף המאמץ לשמוע תגובות של רגיעה ונחת, התפלאו עד מאד לשמוע מכולם ביחד וכל אחד לחוד, פה אחד, שהיו שמחים יותר לו היו זוכים להתגלות כ"ק אד"ש מה"מ בפועל ממש כמלך המשיח... כשנשאל הרב שמואל שי' בוטמאן - יו"ר המטה העולמי לביאת המשיח - "האם הוא מאוכזב הערב" (מזה שמושיח לא בא), השיב: "היום, לא יותר מאתמול!"...

יצויין שהאווירה היתה של 'כיבוש', וכפי שסיפרו מספר בחורים ששוחחו עם כמה

כאיש אחד, בלב אחד

מתוך סיקור מעמד קבלת המכות בעיתון כפר חב"ד

עכשיו רשות הדיבור נמסרת להגה"ח ר' שנ"ז גורארי': "כמו לפני ארבעים ושתיים שנים, כאשר הרבי שליט"א קיבל את הנשיאות וכולנו התמסרנו לרבי ב"נפש רוח נשמה חי' יחידה", כן גם עתה אנו מתמסרים ומתקשרים אל הרבי מלך המשיח ומברכים את הרבי שליט"א בברכת "יחי המלך".

ברגע זה הכריז הקהל ב" 770 " ובכל העולם כולו שלוש פעמים רצופות "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", ואחרי שלושת הפעמים ההכרזה הפכה לשירה אדירה שבקעה מפי האלפים ב" 770 ", בכפר חב"ד במוסקבה ובפריז ובעוד מאות מקומות בכל העולם.

שירת ההתקשרות הנפשית, ההתבטלות הפנימית. . . הלכה והתעצמה מרגע לרגע. עם כל נייע ראש ומבט עין של הרבי, בקעה השירה הנרגשת ועלתה עד הרקיע השביעי, וכאשר הוילון חזר והוסט והרבי נכנס לחדרו היה ברור לכל שדרי מעלה הסכימו עם דרי מטה, שהנשיא השביעי, וכל השביעין חביבין, סיים את המשכת השכינה מהרקיע השביעי למטה בארץ ובי"ד של מעלה ענה אמן אחר פסק ההלכה של בית דין של מטה - "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

מהכתבים שהגיעו לסקור את האירוע הגדול, ושמעו מפיהם ש"היה זה 'מפגן עוצמה'". "כח כזה יש לחב"ד?" הכריזו הכתבים בהשתאות. "לא להאמין!" האנשים היו נרגשים עד כדי דמעות.

לסיכום יצויין שהאירוע הי' סיפור של הצלחה וניתן הי' בכירור לראות השוני בין 'סאטעלייט' זה ל'סאטעלייט' שהי' בחנוכה: בחנוכה הי' זה בסימן של 'לראות ולהיראות', וכתוצאה מזה ג"כ לא ראו את הרבי הרבה זמן... כך שמתוך ה-50 דקות ששהה הרבי במרפסת - ראוהו בעולם כ-5 דקות... ואילו עתה, הסימן הי' 'לראות בלבד', עקב השתוקקות העם לראות את המלך. וכל זמן שהותו של הרבי במרפסת, ראו אותו בעולם.

כן יצויין ש'סאטעלייט' זה הי' בבחינת 'השלמה ותיקון' לקודמו. מה שהחסיר זה השלים זה, והפירסום העולמי דבשורת והבטחת הרבי: "הנה הנה משיח בא", הגיע לכל מקום ופינה בעולם.

מאוחר יותר התקיימה התוועדות חסידית, בה התוועדו בין השאר הרב יואל שי' כהן, שלוחים, משפיעים והרב גרשון מענדל שי' גרליק. ר' יואל שי' דיבר חזק בענין שהזמן גרמא ומחה בכל תוקף נגד אלו שמקדשים את מטרם בכל האמצעים תוך פגיעה בכ"ק אד"ש מה"מ..."

• • •

מזה ימים אחדים שאינני ישן טוב בלילות, לאור
מה שאני קורא:

פגיעה בקודש הקודשים של עם ישראל

בקשר עם מעמד ה"סאטעלייט" ביו"ד שבט תשנ"ג, שתיאורו הובא
לעיל, מוגש בזה מכתבו של הרה"ח ר' רמי אנטיאן ע"ה, מספר ימים
לאחר המעמד

ב"ה. י"ג שבט ה'תשנ"ג.

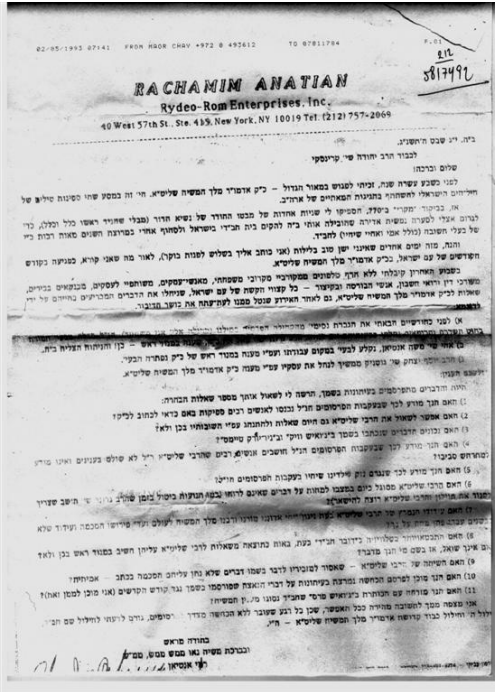
לכבוד...

לפני כשבע עשרה שנה, זכיתי לפגוש במאור הגדול – כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.
הי' זה במסע שתי ספינות טילים של חיל-הים הישראלי להשתתף בחגיגות המאתיים של
ארה"ב.

אז, בביקור "מיקרי" ב-770 הספיקו לי שניות אחדות של מבטו החודר של נשיא הדור
(מבלי שהניד ראשו כלל וכלל), כדי לגרום אצלי לסערה נפשית אדירה שהובילה אותי ב"ה
להקים בית חב"די בישראל ולסחוף אחרי במרוצת השנים מאות רבות כ"י של בעלי תשובה
(כולל אמי ואחי' שיחיו) לחב"ד.

והנה, מזה ימים אחדים שאינני ישן טוב בלילות (אני כותב אליך בשלוש לפנות בוקר),
לאור מה שאני קורא, כפגיעה בקודש הקודשים של עם ישראל, בכ"ק אדמו"ר מלך המשיח
שליט"א.

בשבוע האחרון קיבלתי ללא הרף טלפונים ממקורביי מקרובי משפחתי, מאנשי-עסקים,
משותפיי לעסקים, מבנקאים בכירים, מעורכי דין ורואי חשבון, אנשי הבורסה ובקיצור – כל

תצלום המכתב

קצווי הקשת של עם ישראל, שניהלו את הדברים המכריעים בחייהם על ידי שאלות לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, גם לאחר האירוע שנטל ממנו לעת-עתה את כושר הדיבור.

לדוגמא:

(א) לפני כחודשיים הבאתי את הגברת נסימי' מהקהילה הפרסית במילנו (קהילה אלי' אני משתייך). הנ"ל סבלה מבעי' חמורה בחוט השדרה והרופאים נחלקו בדעותיהם אם לנתח, הרב גרונר שי' שאל את כ"ק, שענה במנוד ראש - כן! והניתוח הצליח ב"ה.

(ב) אחי שי' משה אנטיאן, נקלע לבעי' במקום עבודתו ועפ"י מענה במנוד ראש של כ"ק נפתרה הבעי'.

(ג) הרב יוסף יצחק שי' גוטניק ממשיך לנהל את עסקיו עפ"י מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

ולעצם הענין:

- היות והדברים מתפרסמים בעיתונות בשמן, הרשה לי לשאול אותך מספר שאלות הבהרה:
- (1) האם הנך מודע לכך שבעקבות הפרסומים הנ"ל נכנסו לאנשים רבים ספיקות באם כדאי לכתוב לכ"ק?
- (2) האם אפשר לשאול את הרבי שליט"א גם היום שאלות ולהתנהג עפ"י תשובותיו בכך ולא?
- (3) האם נכונים הדברים שנכתבו בשמן ב"ג'זאיש וויק" וב"ניו-יורק טיימס"?
- (4) האם הנך מודע לכך שבעקבות הפרסומים הנ"ל חושבים אנשים רבים שהרבי שליט"א ר"ל לא שולט בענינים ואינו מודע למתרחש סביבו?
- (5) האם הנך מודע לכך שנגרם נזק לילדינו שיחיו בעקבות הפרסומים הנ"ל?
- (6) האם הרבי שליט"א מסוגל כיום במצבו למחות על דברים שאינם לרוחו (כמו תנועות ביטול בזמן שהרב גרונר שי' חושב שצריך לסגור את החלון והרבי שליט"א רוצה להישאר)?

7) האם עידודו הנמרץ של הרבי שליט"א בעת ניגון "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" פירושו הסכמה ועידוד שלא כשנים עברו בהן מחה על כך?

8) האם התבטאויותיך בטלוויזי' כ"דובר חב"ד" כעת, באות כתוצאה משאלות לרבי שליט"א עליהן השיב במנוד ראש בכך ולא? אם אינך שואל אז בשם מי הנך מדבר?

9) האם השיחה של הרבי שליט"א – שאסור למזכיריו לדבר בשמו דברים שלא נתן עליהם הסכמה בכתב – אמיתית?

10) האם הנך מוכן לפרסם הכחשה נמרצת בעיתונות על דברי הנאצה שפורסמו בשמך נגד קודש הקדשים (אני מוכן לממן זאת)?

11) האם הנך מזדהה עם הכותרת ב"ג'ואיש פרס" שחב"ד נסוגו מענין המשיח?

אני מצפה ממך לתשובה מהירה ככל האפשר, שכן כל רגע שעובר ללא הכחשה מצדך לפרסומים, גורם לדעתי לחילול שם חב"ד, חילול ה' וחילול כבוד קדושת אדמו"ר מלך המשיח שליט"א – ה"י.

בתודה מראש

ובברכת משיח נאו ממש ממש, ממ"ש

רמי אנטיאן

